

No. 42191

**Netherlands
and
Albania**

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Albania for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Tirana, 22 July 2004

Entry into force: *15 November 2005 by notification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Albanian, Dutch and English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 12 December 2005*

**Pays-Bas
et
Albanie**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République d'Albanie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Tirana, 22 juillet 2004

Entrée en vigueur : *15 novembre 2005 par notification, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *albanais, néerlandais et anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 12 décembre 2005*

[ALBANIAN TEXT — TEXTE ALBANAIS]

KONVENTE

MIDIS

MBRETERISE SE HOLLANDES

DHE

REPUBLIKES SE SHQIPERISE

PER SHMANGIEN E TATIMEVE TE DYFISHTA DHE

PER PARANDALIMIN E EVAZIONIT FISKAL LIDHUR ME

TATIMET MBI TE ARDHURAT DHE MBI KAPITALIN

Mbretëria e Hollandës

dhe

Republika e Shqipërisë

Duke dëshiruar, me qëllim zhvillimin e mëtejshëm dhe lehtësimin e marrëdhënieve ekonomike, të përfundojnë një Konventë për shmangien e tatimeve të dyfishta dhe për parandalimin e evazionit fiskal lidhur me tatimet mbi të ardhurat dhe mbi kapitalin,

Kanë rënë dakord për sa vijon:

KAPITULLI I

FUSHEVEPRIMI I KONVENTES

N e n i 1

PERSONAT QE MBULOHEN

Kjo Konventë do të aplikohet ndaj personave që janë rezidentë të njërit apo të dy Shteteve Kontraktuese.

N e n i 2

TATIMET QE MBULOHEN

1. Kjo Konventë do të zbatohet ndaj tatimeve mbi të ardhurat dhe mbi kapitalin të zbatuara në emër të një Shteti Kontraktues apo të nënndarjeve të tij politike apo autoriteteve lokale, pavarësisht nga mënyra në të cilën ato vilen.
2. Do të konsiderohen tatime mbi të ardhurat dhe mbi kapitalin të gjitha tatimet e vendosura mbi të ardhurat totale, mbi kapitalin total, apo mbi elementë të të ardhurave apo të kapitalit, përfshirë tatimet mbi fitimet nga tjetërsimi i pasurive të tundshme apo të patundshme, tatimet mbi shumat totale të rrogave dhe pagave të paguara nga sipërmarrjet, si edhe tatimet mbi vlerësimin e kapitalit.
3. Tatimet ekzistuese ndaj të cilave do të zbatohet Konventa janë në veçanti:
 - a) në Hollandë:
 - de inkomstenbelasting (tatimi mbi të ardhurat);
 - de loonbelasting (tatimi mbi pagat);
 - de vennootschapsbelasting (tatimi mbi kompanitë) përfshirë pjesën e Qeverisë në fitimet neto nga shfrytëzimi i burimeve natyrore të vjelura në baze të Mijwet 1810 (Ligji për Minierat i vitit 1810) lidhur me koncesionet e dhëna që nga 1967, ose në

- bazë të Mijwet Continentaal Plat 1965 (Ligjit hollandez për
Gërmime të Shelfit Kontinental të vitit 1965);
- de dividendbelasting (tatimi mbi dividendët);

(në vijim do t'i referohemi si "Tatimet hollandeze");

- b) në Shqipëri :
- i) tatimet mbi te ardhurat (përfshirë tatimin mbi fitimet e kompanive dhe tatimin mbi të ardhurat personale);
 - ii) tatimin mbi biznesin e vogël ; dhe
 - iii) tatimin mbi pasurinë;

(në vijim do t'i referohemi si "Tatimet shqiptare").

4. Konventa do të zbatohet gjithashtu ndaj çdo tatimi të njejtë apo esencialisht të ngjashëm të vendosur pas datës së nënshkrimit të Konventës si shtojcë, apo në vend të tatimeve ekzistuese. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të njoftojnë njëri tjetrin për çdo ndryshim sinjifikativ që bëhet në ligjet e tyre tatimore përkatëse.

KAPITULLI II

PERKUFIZIME

N e n i 3

PERKUFIZIME TE PERGJITHSHME

1. Për qëllime të kësaj Konvente, përderisa përmbajtja të mos e kërkojë ndryshe:

- a) termat "një Shtet Kontraktues" dhe "Shteti tjetër Kontraktues" nënkuptojnë Mbretërinë e Hollandës (Hollandën) ose Shqipërinë si ta kërkojë përmbajtja;
termi "Shtete Kontraktuese" nënkupton Mbretërinë e Hollandës

(Hollandën) dhe Shqipërinë;

- b) termi "Hollanda" nënkupton atë pjesë të Mbretërisë së Hollandës që ndodhet në Europë, përfshirë ujërat e saj territoriale, dhe çdo zonë përtej ujërave territoriale brënda të cilave Hollanda, në përputhje me të drejtën ndërkombëtare, ushtron juridiksion ose të drejta sovraane lidhur me tabanin detar, nëntokën e tij, ujërat sipërfaqësore dhe burimet e tyre natyrore;
- c) termi "Shqipëria" nënkupton Republikën e Shqipërisë, dhe kur përdoret në kuptimin gjeografik nënkupton territorin e Republikës së Shqipërisë përfshirë ujërat territoriale dhe hapësirat ajrore mbi to, si edhe çdo zonë përtej ujërave territoriale të Republikës së Shqipërisë e cila, sipas ligjeve të saj dhe në përputhje me të drejtën ndërkombëtare, është një zonë brenda të cilës Republika e Shqipërisë mund të ushtrojë të drejtat e saj lidhur me tabanin detar, nëntokën dhe burimet e tyre natyrore;
- d) termi "person" përfshin një individ, një kompani dhe çdo njësi personash;
- e) termi "kompani" nënkupton çdo ent ligjor që trajtohet si person juridik për qëllime tatimore;
- f) termat "sipërmarrje e një Shteti Kontraktues" dhe "sipërmarrje e Shtetit tjetër Kontraktues" nënkuptojnë respektivisht një sipërmarrje të ushtruar nga një rezident i një Shteti Kontraktues dhe një sipërmarrje të ushtruar nga një rezident i Shtetit tjetër Kontraktues;
- g) termi "trafik ndërkombëtar" nënkupton çdo transport me anije apo avion të kryer nga një sipërmarrje që ka vendin e saj të drejtimit efektiv në një Shtet Kontraktues, përveç kur anija ose avioni

operohet vetëm midis vendeve të ndodhura në Shtetin tjetër kontraktues;

h) termi “nënshtetas” nënkupton:

i) çdo individ që zotëron nënshtetësinë e një Shteti Kontraktues;

ii) çdo person juridik, ortakëri apo shoqatë që gëzon statusin si i tillë nga ligjet në fuqi në një Shtet Kontraktues;

i) termi “autoritet kompetent” nënkupton:

(i) në Hollandë Ministrin e Financave ose përfaqësuesin e autorizuar prej tij;

(ii) në rastin e Shqipërisë Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve.

2. Përsa i takon aplikimit të Konventës në çdo kohë nga një Shtet Kontraktues, çdo term i papërcaktuar këtu, përderisa përmbajtja të mos e kërkojë ndryshe, do të ketë kuptimin që i është dhënë në atë kohë në legjislacionin e atij Shteti për qëllime të tatimeve ndaj të cilave zbatohet Konventa; çdo kuptim i dhënë në ligjet tatimore në fuqi të atij Shteti do të ketë përparësi ndaj kuptimit që i jepet termit në ligje të tjera të atij Shteti.

N e n i 4

REZIDENTI

1. Për qëllime të kësaj Konvente, termi “rezident i një Shteti Kontraktues” nënkupton çdo person që, sipas ligjeve të atij Shteti, i nënshtrohet tatimeve atje për shkak të qëndrimit, banimit, vendit të menaxhimit, vendit të regjistrimit apo çdo kriteri tjetër të një natyre të ngjashme dhe gjithashtu përfshin atë Shtet dhe çdo nënndarje politike apo autoritet lokal atje. Megjithatë, ky term nuk përfshin personat që i nënshtrohen tatimit në atë Shtet lidhur vetëm me të ardhurat nga burime në atë Shtet apo nga kapitali i vendosur aty.

2. Kur për shkak të dispozitave të paragrafit 1 një individ është rezident i të dy Shteteve Kontraktuese, atëhere statusi i tij do të përcaktohet si vijon:

- a) ai do të konsiderohet rezident vetëm i Shtetit në të cilin ai ka një banesë të përhershme në dispozicion të tij; nëse ai ka një banesë të përhershme në dispozicion të tij në të dy Shtetet, ai do të konsiderohet rezident vetëm i Shtetit me të cilin interesat e tij personale dhe ekonomike janë të lidhura më ngushtë (qendra e interesave jetike);
- b) nëse Shteti në të cilin ai ka qendrën e interesave të tij jetike nuk mund të përcaktohet, ose nëse ai nuk ka një banesë të përhershme në dispozicion të tij në asnjërin Shtet, ai do të konsiderohet rezident vetëm i Shtetit në të cilin qëndron zakonisht;
- c) nëse ai qëndron zakonisht në të dy Shtetet apo në asnjërin prej tyre, ai do të konsiderohet rezident vetëm i Shtetit nënështetas i të cilit ai është;
- d) nëse nga kriteret e mëparshme nuk është e mundur të përcaktohet Shteti Kontraktues rezident vetëm i të cilit të konsiderohet ai person, atëherë autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të përpiqen që ta zgjidhin çështjen me mirëkuptim reciprok.

3. Kur për shkak të dispozitave të paragrafit 1 një person jo individ është rezident i të dy Shteteve Kontraktues, atëherë ai do të konsiderohet rezident vetëm i Shtetit në të cilin ndodhet vendi i tij i menaxhimit efektiv.

N e n i 5

SELIA E PERHERESHME

- 1. Për qëllime të kësaj Konvente, termi "seli e përhershme" nënkupton një vend fiks biznesi nëpërmjet të cilit ushtrohet tërësisht ose pjesërisht biznesi i sipërmarrjes.
- 2. Termi "seli e përhershme" përfshin në veçanti:
 - a) një vend menaxhimi;
 - b) një degë;

- c) një zyrë;
- d) një fabrikë;
- e) një punishte, dhe
- f) një minierë, një pus nafte ose gazi, gurore, apo çdo vënd tjetër për shfrytëzimin e burimeve natyrore;

3. Termi “seli e përhershme” gjithashtu përfshin:

- a) një shesh ndërtimi, konstruksion apo projekt instalimi kur zgjat më shumë se nëntë muaj, dhe
- b) furnizimin e shërbimeve, përfshirë shërbimet e konsulencës, nga një sipërmarrje nëpërmjet të punësuarve apo personelit të vënë nga ndërmarrja për këtë qëllim, por vetëm nëse aktivitete të kësaj natyre vazhdojnë brenda vëndit për një periudhë apo periudha që në total i kalojnë nëntë muaj në çdo periudhë dymbëdhjetë mujore që fillon ose përfundon në vitin përkatës fiskal.

4. Pavarësisht nga dispozitat e mëparëshme të këtij Neni, termi “seli e përhershme” nuk do të përfshijë:

- a) përdorimin e ambienteve vetëm për qëllime magazinimi apo ekspozimi të mallrave që i përkasin sipërmarrjes;
- b) mbajtjen e një gjendje mallrash që i përkasin sipërmarrjes vetëm për qëllime magazinimi apo ekspozimi;
- c) mbajtjen e një gjendje mallrash që i përkasin sipërmarrjes vetëm për qëllim përpunimi nga një sipërmarrje tjetër;
- d) mbajtjen e një vendi fiks biznesi vetëm për qëllim të blerjes së mallrave apo për mbledhje informacioni për sipërmarrjen;
- e) Mbajtjen e një vendi fiks biznesi vetëm për qëllim të ushtrimit për sipërmarrjen të çdo aktiviteti me karakter përgatitor ose ndihmës.

5. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2, kur një person – i ndryshëm nga një agjent me status të pavarur ndaj të cilit aplikohet paragrafi 6 – vepron në emër të sipërmarrjes dhe ka, dhe zakonisht e ushtron, në njërin Shtet Kontraktues, autoritetin për të përfunduar kontrata në emër të sipërmarrjes, ajo sipërmarrje do të konsiderohet se ka një seli të përhershme në atë Shtet lidhur me çdo aktivitet që ai person ndërmerr për sipërmarrjen, përveç kur aktivitetet e këtij personi kufizohen në ato të përmendura në paragrafin 4, të cilat edhe kur ushtrohen nëpërmjet një vendi fiks biznesi, nuk do ta bënin këtë vend fiks biznesi të konsiderohej një seli e përhershme nën dispozitat e atij paragrafi.

6. Një sipërmarrje nuk do të konsiderohet se ka një seli të përhershme në një Shtet Kontraktues vetëm për faktin se ushtron biznes në atë Shtet nëpërmjet një ndërmjetësi, agjenti komisioner të përgjithshëm apo çdo agjenti tjetër me status të pavarur, me kusht që këta persona të veprojnë në kuadrin e zakonshëm të biznesit të tyre. Megjithatë, kur aktivitetet e një agjenti të tillë ushtrohen tërësisht apo thajse tërësisht në emër të asaj sipërmarrje, dhe kushtet e rëna dakort apo të vëna midis asaj sipërmarrje dhe agjentit në mardhënjet e tyre tregtare dhe financiare, ndryshojnë nga ato që do të ishin vendosur midis sipërmarrjeve të pavarura, ai agjent nuk do të konsiderohet një agjent me status të pavarur në kuptimin e këtij paragrafi.

7. Fakti që një kompani që është rezidente e një Shteti Kontraktues kontrollon apo kontrollohet nga një kompani që është rezidente e Shtetit tjetër Kontraktues, apo që ushtron biznes në atë Shtet tjetër (qoftë nëpërmjet një selie të përhershme apo ndryshe), nuk përbën arsye të mjaftueshme për ta konsideruar njërin kompani seli të përhershme të tjetrës.

KAPITULLI III

TATIMI I TE ARDHURAVE

N e n i 6

TE ARDHURAT NGA PASURIA E PATUNDSHME

1. Të ardhurat e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga pasuritë e patundshme (përfshirë të ardhurat nga bujqësia apo pyjet) të ndodhura në Shtetin tjetër Kontraktues mund të taten në këtë Shtet tjetër.
2. Termi “pasuri e patundshme” do të ketë kuptimin që i është dhënë në legjislacionin e Shtetit Kontraktues në të cilin është vendosur pasuria në fjalë. Në çdo rast termi do të përfshijë pasuritë aksesore të pasurisë së patundshme, gjënë e gjallë dhe pajisjet e përdorura në bujqësi dhe në pyje, të drejtat ndaj të cilave aplikohen dispozitat e legjislacionit të përgjithshëm lidhur me pronësinë mbi tokën, uzufukti i pasurive të patundshme dhe të drejtat ndaj pagesave fikse apo të ndryshueshme që jepen si shpërblim për shfrytëzimin, apo të drejtën e shfrytëzimit, të zonave dhe burimeve minerare dhe burimeve të tjera natyrore. Anijet dhe avionët nuk do të konsiderohen pasuri e patundshme.
3. Dispozitat e paragrafit 1 do të zbatohen ndaj të ardhurave nga përdorimi direkt, nga qiradhënja, apo përdorimi në çdo formë tjetër i pasurive të paluajtshme.
4. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 3 do të zbatohen gjithashtu ndaj të ardhurave nga pasuria e patundshme të një sipërmarrje dhe ndaj të ardhurave nga pasuria e patundshme e përdorur për kryerjen e shërbimeve personale të pavarura.

N e n i 7
FITIMET BIZNESORE

1. Fitimet e një sipërmarrje të një Shteti Kontraktues do të tatonen vetëm në atë Shtet përveç kur sipërmarrja ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty. Nëse sipërmarrja ushtron biznes si më sipër, fitimet e sipërmarrjes mund të tatonen në Shtetin tjetër por vetëm ajo pjesë e tyre që i atribuohet asaj selie të përhershme.

2. Pa cënuar dispozitat e paragrafit 3, kur një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty, atëherë në secilin Shtet Kontraktues asaj selie të përhershme do t'i atribuohen fitimet që ajo do të mund të realizonte nëse do të ishte një sipërmarrje e veçantë dhe e ndarë, e përfshirë në të njëjtin aktivitet apo në aktivitete të ngjashme, në kushte të njejta ose të ngjashme, dhe tërësisht e pavarur nga sipërmarrja një seli e përhershme e së cilës ajo është.

3. Në përcaktimin e fitimeve të një selie të përhershme, do të lejohet të zbriten shpenzimet që janë kryer për qëllime të selisë së përhershme, përfshirë shpenzimet ekzekutive dhe administrative të përgjithshme të kryera në këtë mënyrë, si në Shtetin ku ndodhet selia e përhershme ashtu edhe gjetkë.

4. Përderisa në një Shtet Kontraktues, në përcaktimin e fitimeve që do t'i atribuohen një selie të përhershme, është përdorur zakonisht metoda e ndarjes së fitimeve totale të sipërmarrjes në pjesët e veçanta të saj, dispozitat e paragrafit 2 nuk do të pengojnë atë Shtet Kontraktues për të përcaktuar fitimet e tatueshme bazuar në një ndarje të tillë siç është vepruar zakonisht. Sidoqoftë, metoda e ndarjes duhet të jetë e tillë, që rezultati të jetë në përputhje me parimet që përmban ky nen.

5. Asnjë fitim nuk do t'i atribuohet një selie të përhershme thjesht për shkak të blerjes prej asaj selie të përhershme të mallrave për sipërmarrjen.

6. Për qëllime të paragrafëve të mëparshëm, fitimet që do t'i atribuohen selisë së përhershme do të përcaktohen me të njejtën metodë çdo vit përderisa të mos ketë arsye të drejta dhe të mjaftueshme për të vepruar ndryshe.

7. Kur fitimet përfshijnë lloje të të ardhurave që trajtohen veçmas në Nene të tjera të kësaj Konvente, atëhere dispozitat e atyre Neneve nuk do të influencohen nga dispozitat e këtij Neni.

N e n i 8

TRANSPORTI NDERKOMBETAR AJROR DHE DETAR

1. Fitimet nga operimi i anijeve dhe avjonëve në trafikun ndërkombëtar do të taten vetëm në Shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet vendi i drejtimit efektiv të sipërmarrjes.

2. Nëse vendi i drejtimit efektiv të një sipërmarrjeje detare ndodhet në bordin e një anije, atëhere ajo do të konsiderohet e vendosur në Shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet porti i përhershëm ku qëndron anija, ose, nëse nuk ekziston një port i tillë, në Shtetin Kontraktues rezident i të cilit është operatori i anijes.

3. Dispozitat e paragrafit 1 do të zbatohen gjithashtu ndaj fitimeve nga pjesëmarrja në një ortakësi, një biznes të përbashkët apo një agjenci ndërkombëtare transporti.

N e n i 9

SIPERMARRJE TE LIDHURA

1. Kur
 - a) një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues merr pjesë direkt ose indirekt në menaxhimin, kontrollin apo kapitalin e një sipërmarrje të Shtetit tjetër Kontraktues,
ose

- b) të njejtët persona marrin pjesë direkt ose indirekt në menaxhimin, kontrollin apo kapitalin e një sipërmarrje të një Shteti Kontraktues dhe një sipërmarrje të Shtetit tjetër Kontraktues,

dhe në secilin rast kushtet e vendosura ose të diktuar midis dy sipërmarrjeve në mardhënjet e tyre tregtare apo financiare që ndryshojnë nga ato që do të vendoseshin midis sipërmarrjeve të pavarura, atëhere çdo fitim që do të realizohej nga njëra prej sipërmarrjeve, por që për shkak të këtyre kushteve nuk është realizuar, mund të përfshihet në fitimet e asaj sipërmarrje dhe të tatóhet normalisht.

2. Kur një Shtet Kontraktues përfshin në fitimet e një sipërmarrje të atij Shteti – dhe i taton normalisht – fitime për të cilat një sipërmarrje e shtetit tjetër Kontraktues është ngarkuar me tatim në atë shtet tjetër dhe fitimet e përfshira në këtë mënyrë janë fitime që do të ishin realizuar nga sipërmarrja e Shtetit të përmendur në fillim nëse kushtet e vendosura midis dy sipërmarrjeve do të ishin ato që do të vendoseshin midis sipërmarrjeve të pavarura, atëhere ai Shtet tjetër do të bëjë rregullimin e duhur në shumën e tatimit të ngarkuar mbi ato fitime. Në përcaktimin e këtij rregullimi do t'i kushtohet vëmendje edhe dispozitave të tjera të kësaj Konvente dhe autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese në rast nevojë do të konsultohen me njëri tjetrin.

N e n i 10 DIVIDENTET

1. Dividentët e paguar nga një kompani që është rezidente e një Shteti Kontraktues ndaj një rezidenti të shtetit tjetër Kontraktues mund të tatóhen në atë Shtet tjetër.

2. Megjithatë, këto dividendë mund të tatóhen gjithashtu në Shtetin Kontraktues rezidente e të cilit është kompania paguese e dividendëve, por tatimi i ngarkuar nuk do të kalojë:

- a) 0 përqind të shumës bruto të dividendëve nëse pronari përfitues është një kompani që zoteron direkt ose indirekt të paktën 50 përqind të

kapitalit të kompanisë, kapitali i së cilës është tërësisht ose pjesërisht i ndarë në aksione për të cilat paguhen dividendë dhe ka investuar më shumë se 250.000 \$ në kapitalin e kompanisë paguese të dividendëve;

- b) 5 përqind të shumës bruto të dividendëve nëse pronari përfitues është një kompani që zotëron direkt ose indirekt të paktën 25% të kapitalit të kompanisë paguese të dividendëve, kapitali i së cilës është tërësisht ose pjesërisht i ndarë në aksione;
- c) 15 përqind të shumave bruto të dividendëve në të gjitha rastet e tjera.

3. Autoritetet kompetente të shteteve Kontraktuese me mirëkuptim reciprok duhet të zgjidhin mënyrën e aplikimit të paragrafit 2.

4. Dispozitat e paragrafit 2 nuk do të ndikojnë tatimin e kompanisë për fitimet prej të cilave janë paguar dividendët.

5. Termi "dividentë" në kuptimin e përdorur në këtë Nen nënkupton të ardhurat nga aksionet, përfshirë aksionet "jouissance" ose të drejtat "jouissance", aksionet e minierave, aksionet e themelimit, apo të drejta të tjera që nuk perbejnë kërkesa borxhi, pjesëmarrjen në fitime, dhe të ardhurat nga të drejta të tjera korporative që i nënshtrohen të njejtit trajtim tatimor si të ardhurat nga aksionet nga ligjet e Shtetit rezidente e të cilit është kompania që bën shpërndarjen.

6. Dispozitat e paragrafëve 1, 2 dhe 8 nuk do të aplikohen nëse pronari përfitues i dividendëve, duke qenë rezident i një Shteti Kontraktues, ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues, rezidente e të cilit është kompania paguese e dividendëve, nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty apo kryen në atë Shtet tjetër shërbime personale të pavarura nga një bazë fikse e vendosur aty, dhe zotërimi lidhur me të cilin janë paguar dividendët është efektivisht i lidhur me këtë seli të përhershme apo bazë fikse. Në këtë rast do të zbatohen dispozitat e Nenit 7 dhe 14, si të paraqitet rasti.

7. Kur një kompani që është rezidente e një Shteti Kontraktues realizon fitime ose të ardhura nga Shteti tjetër Kontraktues, ai Shtet tjetër mund të mos vendosë tatim mbi dividendët e paguar nga kompania, përveç kur këto dividendë i paguhen një rezidenti të Shtetit tjetër Kontraktues ose përderisa zotërimi lidhur me të cilin janë paguar dividendët është efektivisht i lidhur me një seli të përhershme apo me një bazë fikse të vendosur në atë Shtet; subjekt i tatimit nuk do të jenë as fitimet e pashpërndara të kompanisë edhe nëse dividendët e paguar apo fitimet e pashpërndara konsistojnë tërësisht ose pjesërisht në fitime apo të ardhura të realizuara në atë Shtet tjetër.

8. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve (1) dhe (2), dividendët e paguar nga një kompani, kapitali i së cilës është i ndarë në aksione dhe e cila sipas ligjeve të një Shteti është një rezidente e atij Shteti, ndaj një individi që është rezident i Shtetit tjetër Kontraktues, mund të tatohen në Shtetin Kontraktues të përmendur në fillim në përputhje me ligjet e atij Shteti nëse ai individ – qoftë vetëm apo me bashkëshorten – apo me personat që ka lidhje në linjë direkte nga gjaku apo nga martesë, zotëron direkt ose indirekt të paktën 5 përqind të kapitalit të emetuar nga një grup (klasë) i veçantë aksionesh në atë kompani. Kjo dispozitë do të zbatohet vetëm nëse individi të cilit i paguhen dividendët ka qenë një rezident i Shtetit të përmendur në fillim në periudhën e 10 viteve të fundit përpara vitit në të cilin janë paguar dividendët dhe me kusht që, në kohën që ai u bë një rezident i Shtetit tjetër, të plotësoheshin kushtet e përmendura më sipër lidhur me pronësinë e aksioneve në kompaninë në fjalë.

Në rastet kur, sipas legjislacionit të brendshëm të Shtetit të përmendur në fillim, individit i është bërë një vlerësim tatimi, të cilit dividendët i janë paguar për tjetërsimin e aksioneve të sipër-përmendura, që është bërë në kohën e emigrimit të tij nga Shteti i përmendur në fillim, dispozitat e mësipërme do të zbatohen vetëm për atë kohë sa vlerësimi ekziston si detyrim.

N e n i 11
INTERESAT

1. Interesat e krijuara në një Shtet Kontraktues dhe që i paguhen një rezidenti të shtetit tjetër Kontraktues mund të taten në atë Shtet tjetër.

2. Megjithatë, këto interesa mund të taten gjithashtu në Shtetin Kontraktues në të cilin ato krijohen dhe në përputhje me ligjet e atij Shteti, por nëse marrësi i interesave është pronari përfitues i interesave dhe tatimi i vendosur nuk do të kalojë:
 - a) 5 përqind të shumës bruto të interesave, në rastin e interesave të krijuara në një Shtet Kontraktues dhe që paguhen për një hua të dhënë nga një bankë apo çdo institucion tjetër financiar të Shtetit tjetër Kontraktues, përfshirë bankat e investimeve dhe bankat e kursimeve, dhe shoqëritë e sigurimit; dhe

 - b) 10 përqind të shumës bruto të interesave në të gjitha rastet e tjera.

3. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 2, interesat e krijuara në një Shtet Kontraktues dhe që i paguhen një rezidenti të shtetit tjetër Kontraktues i cili është pronari përfitues i tyre, do të taten vetëm në Shtetin tjetër nëse paguesi ose marrësi i interesave është Qeveria e një shteti Kontraktues, një nënndarje politike apo një autoritet lokal atje apo banka qendrore e një shteti Kontraktues, apo nëse interesat paguhen lidhur me një hua të dhënë, aprovuar, garantuar apo siguruar direkt ose indirekt, nga Qeveria e një Shteti Kontraktues, banka qendrore e një Shteti Kontraktues apo çdo agjensi apo instrument (përfshirë një institucion financiar) të zotëruar apo kontrolluar nga Qeveria e një Shteti Kontraktues.

4. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të vendosin me mirëkuptim reciprok mënyrën e aplikimit të paragrafit 2.

5. Termi "interesa" në kuptimin e përdorur në këtë Nen nënkupton të ardhurat nga kërkesat e borxhit të çdo lloji, të siguruara ose jo me hipotekim, që e kanë ose jo të drejtën e pjesëmarrjes në fitimet e debitorit, dhe në veçanti të ardhurat nga bonot e thesarit dhe letrat me vlerë e obligacionet shtetërore, përfshirë shpërblimet apo çmimet që i shtohen këtyre bonove të thesarit, letrave me vlerë dhe obligacioneve shtetërore. Gjobat e ngarkuara për pagesa të vonuara nuk do të konsiderohen si interesa për qëllime të këtij Neni.

6. Dispozitat e paragrafit 1 nuk do të zbatohen nëse pronari përfitues i interesave, duke qenë rezident i një Shteti Kontraktues, ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues në të cilin krijohen interesat, nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty, ose kryen në atë Shtet tjetër shërbime personale të pavarura nga një bazë fikse e vendosur aty, dhe kërkesa e borxhit lidhur me të cilin janë paguar interesat është efektivisht e lidhur me këtë seli të përhershme ose bazë fikse. Në këtë rast do të zbatohen, sipas rastit, dispozitat e Nenit 7 ose Nenit 14.

7. Interesat do të konsiderohen se kanë lindur në një Shtet Kontraktues kur paguesi është një rezident i atij Shteti. Megjithatë, personi që paguan interesat, qoftë ose jo rezident i një Shteti Kontraktues, ka në një Shtet Kontraktues një seli të përhershme apo një bazë fikse në lidhje me të cilën është dhënë huaja për të cilën paguhet interesat, dhe këto interesa janë krijuar (paguar) nga kjo seli e përhershme apo bazë fikse, atëherë këto interesa do të konsiderohen se janë krijuar në Shtetin në të cilin ndodhet selia e përhershme apo baza fikse.

8. Kur për shkak të marrdhënieve të posaçme midis paguesit dhe pronarit përfitues ose midis të dyve dhe personave të tjerë, shuma e interesave, duke patur parasysh kërkesën e borxhit për të cilën janë paguar, e kalon shumën që do të ishte rënë dakort midis paguesit dhe pronarit përfitues në mungesë të marrdhënieve të tilla, dispozitat e këtij Neni do të zbatohen vetëm ndaj shumës së përmendur në fund. Në këtë rast, pjesa që kalon pagesën normale do të mbetet e tatueshme në përputhje me ligjet e secilit Shtet Kontraktues, duke patur parasysh edhe dispozitat e tjera të kësaj Konvente.

N e n i 12
HONORARET

1. Honoraret (të ardhurat nga e drejta e autorit) që krijohen në një Shtet Kontraktues dhe i paguhen një rezidenti të Shtetit tjetër Kontraktues mund të taten në atë shtet tjetër.
2. Megjithatë, këto honorare mund të taten edhe në Shtetin Kontraktues në të cilin ato krijohen dhe në përputhje me ligjet e atij Shteti, por nëse pronari përfitues i honorareve është një rezident i Shtetit tjetër Kontraktues, dhe tatimi i vendosur nuk do të kalojë 10 përqind të shumës bruto të honorareve. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të vendosin me mirëkuptim reciprok për mënyrën e aplikimit të këtij kufizimi.
3. Termi "honorare" në kuptimin e përdorur në këtë Nen nënkupton pagesat e çdo lloji të marra si shpërblim për përdorimin, apo të drejtën e përdorimit, të çdo të drejte autori në letërsi, për punime artistike apo shkencore përfshirë filmat kinematografikë, dhe filmat apo kasetat për transmetime radiofonike apo televizive, çdo patentë, markë tregtare, projekt apo model, plan, proces apo formulë sekrete apo për informacione lidhur me eksperiencën industriale, tregëtare apo shkencore.
4. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 nuk do të zbatohen nëse pronari përfitues i honorareve, duke qenë rezident i një Shteti Kontraktues, ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues në të cilin krijohen honoraret, nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty apo kryen në atë Shtet tjetër shërbime personale të pavarura nga një bazë fikse e vendosur atje, dhe e drejta apo pasuria lidhur me të cilën paguhen honoraret është efektiviisht e lidhur me këtë seli të përhershme apo bazë fikse.
5. Honoraret do të konsiderohen se krijohen në një Shtet Kontraktues kur pagues është një rezident i atij Shteti. Megjithatë, kur personi që paguan honoraret, qoftë ose jo rezident i një Shteti Kontraktues, ka në njërin shtet

Kontraktues një seli të përhershme ose një bazë fikse në lidhje me të cilën është krijuar detyrimi për pagimin e honorareve, dhe këto honorare kanë lindur në këtë seli të përhershme apo bazë fikse, atëhere këto honorare do të konsiderohet se janë krijuar në Shtetin ku ndodhet selia e përhershme apo baza fikse.

6. Kur për shkak të lidhjeve të veçanta midis pagesit dhe pronarit përfitues dhe midis të dyve dhe personave të tjerë, shumta e honorareve, duke patur parasysh përdorimin, të drejtën apo informacionin për të cilin ato janë paguar, e kalon shumën që do të ishte rënë dakort midis pagesit dhe pronarit përfitues në mungesë të marrëdhënjëve të tilla, dispozitat e këtij Neni do të zbatohen vetëm ndaj shumës së përmendur në fund. Në këtë rast, pjesa që kalon pagesën normale do të mbetet e tatueshme në përputhje me ligjet e secilit Shtet Kontraktues, duke patur parasysh edhe dispozitat e tjera të kësaj Konvente.

N e n i 13

FITIMET NGA TJETERSIMI I KAPITALIT

1. Fitimet e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga tjetërsimi i pasurive të paluajtshme referuar në Nenin 6 dhe të vendosura në Shtetin tjetër Kontraktues mund të taten në atë Shtet tjetër.

2. Fitimet nga tjetërsimi i pasurive të luajtshme që bëjnë pjesë në pasuritë biznese të një selie të përhershme që një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues ka në Shtetin tjetër Kontraktues, ose i pasurive të luajtshme që i përkasin një baze fikse në dispozicion të një rezidenti të një Shteti Kontraktues në Shtetin tjetër Kontraktues për kryerjen e shërbimeve personale të pavarura, përfshirë edhe fitimet nga tjetërsimi i vetë selisë së përhershme (vetëm ose bashkë me sipërmarrjen) ose i bazës fikse, mund të taten në këtë Shtet tjetër.

3. Fitimet e realizuara nga tjetërsimi i anijeve ose avionëve që veprojnë në trafikun ndërkombëtar ose i pasurive të luajtshme që i përkasin veprimtarisë së

këtyre anijeve ose avjonëve do të taten vetëm në Shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet vendi i drejtimit efektiv të sipërmarrjes. Nëse vendi i drejtimit efektiv të një ndërmarrje të transportit detar është në bordin e një anije atëhere, për qëllime të këtij paragrafi, ajo do të konsiderohet e vendosur në shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet porti i anijes, ose, nëse nuk ka një port të tillë, në Shtetin Kontraktues rezident i të cilit është operuesi i anijes.

4. Kur një rezident i një Shteti Kontraktues zotëron më shumë se 5 përqind të aksioneve apo të drejta të tjera në një kompani pasuria e së cilës konsiston, direkt ose indirekt, kryesisht në pasuri të paluajtëshme të vendosura në Shtetin tjetër Kontraktues, fitimet nga tjetërsimi i këtyre aksioneve mund të taten në atë shtet tjetër Kontraktues.

5. Fitimet nga tjetërsimi i çdo pasurie të ndryshme nga ato të referuara në paragrafët e mësipërm do të taten vetëm në Shtetin Kontraktues rezident i të cilit është tjetërsuesi.

6. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 5, një Shtet Kontraktues mundet që, në përputhje me ligjet e tij të brëndshme, përfshirë interpretimin e termit "tjetërsim", të vendosë një tatim mbi fitimet e realizuara nga një individ, që është rezident i Shtetit tjetër Kontraktues, nga tjetërsimi i aksioneve në të drejta "jouissance" apo kërkesa borxhi mbi një kompani kapitali i së cilës është i ndarë në aksione dhe e cila, sipas ligjeve të Shtetit Kontraktues të përmendur në fillim, është rezidente e atij Shteti dhe nga tjetërsimi i pjesës së të drejtave që i takojnë atyre aksioneve, aksioneve "jouissance" ose kërkesave të borxhit, nëse ai individ – qoftë vetëm apo me bashkëshorten – apo me personat që ka lidhje në linjë direkte nga gjaku apo nga martesë, zotëron direkt ose indirekt të paktën 5 përqind të kapitalit të emetuar nga një grup (klasë) e veçantë aksionesh në atë kompani. Kjo dispozitë do të zbatohet vetëm nëse individi i cili ka realizuar fitimet ka qenë një rezident i Shtetit të përmendur në fillim në periudhën e 10 viteve të fundit përpara vitit në të cilin janë realizuar fitimet dhe me kusht që, në kohën që ai u bë një rezident i Shtetit tjetër Kontraktues, të plotësohen kushtet e përmendura më sipër lidhur me pronësinë e aksioneve në kompaninë në fjalë.

Në rastet kur, sipas legjislacionit të brëndshëm të Shtetit të përmendur në fillim, individit i është bërë një vlerësim tatimi lidhur me tjetërsimin e aksioneve të sipër-përmendura, tjetërsim që është bërë në kohën e emigrimit të tij nga Shteti i përmendur në fillim, dispozitat e mësipërme do të zbatohen vetëm për atë kohë sa vlerësimi ekziston si detyrim.

N e n i 14

SHERBIMET PERSONALE TE PAVARURA

1. Të ardhurat e realizuara nga një individ që është rezident i një Shteti Kontraktues lidhur me shërbimet profesionale apo me shërbime të tjera të ngjashme të një karakteri të pavarur do të taten vetëm në atë Shtet përveç në rrethanat e mëposhtëme, kur këto të ardhura mund të taten gjithashtu edhe në Shtetin tjetër Kontraktues:

a) nëse ai ka një bazë fikse rregullisht në dispozicion të tij në shtetin tjetër Kontraktues me qëllim kryerjen e aktiviteteve të tij; në atë rast, vetëm ajo pjesë e të ardhurave që i atribuohet asaj baze fikse mund të taten në atë shtet tjetër; ose

b) nëse qëndrimi i tij në Shtetin tjetër Kontraktues është për një periudhë që në total arrin ose i kalon 183 ditë në çdo periudhë 12-mujore që fillon ose përfundon në vitin kalendarik përkatës; në atë rast, vetëm ajo pjesë e të ardhurave e realizuar nga aktivitetet e tij të realizuara në atë Shtet tjetër mund të taten në atë Shtet tjetër.

2. Termi "shërbime profesionale" përfshin veçanërisht aktivitetet e pavarura shkencore, letrare, artistike, edukative apo të mësimdhënies, si edhe aktivitetet e pavarura të mjekëve, dentistëve, avokatëve, inxhinierëve, arkitektëve dhe kontabilistëve.

N e n i 15

TE ARDHURAT NGA PUNESIMI

1. Pa cënuar dispozitat e Neneve 16, 18, 19 dhe 20, rrogat, pagat dhe shpërblime të tjera të ngjashme të realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga punësimi do të taten vetëm në atë Shtet përveç kur puna është ushtruar në Shtetin tjetër Kontraktues. Nëse puna është ushtruar në këtë mënyrë, këto te ardhura të realizuara në këtë mënyrë mund të taten në këtë Shtet tjetër.

2. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1, shpërblimet e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues lidhur me punësimin e ushtruar në Shtetin tjetër Kontraktues do të taten vetëm në Shtetin e përmendur në fillim nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:
 - a) përfituesi është prezent në Shtetin tjetër për një periudhë apo periudha që në total nuk i kalojnë 183 ditë në çdo periudhë 12-mujore që fillon ose përfundon në vitin fiskal përkatës, dhe
 - b) shpërblimi paguhet nga, ose në emër të, një punëdhënës që nuk është rezident i Shtetit tjetër, dhe
 - c) shpërblimi nuk ka lindur nga një seli e përhershme apo bazë fikse që punëdhënësi ka në Shtetin tjetër.

3. Pavarësisht nga dispozitat e këtij Neni, të ardhurat e realizuara lidhur me punësimin e ushtruar në bordin e një anije apo avjoni që operojnë në trafikun ndërkombëtar, mund të taten në Shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet vendi i drejtimit efektiv të sipërmarrjes.

N e n i 16

SHPERBLIMET E DREJTOREVE

1. Shpërblimet e drejtorëve apo pagesa të tjera të ngjashme të realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues në pozicionin e tij si anëtar i bordit të drejtorëve apo i një organi të ngjashëm i një kompanie që është rezidente e Shtetit tjetër Kontraktues mund të taten në këtë Shtet tjetër.

2. Kur të pagesat e përmendura në paragrafin 1 realizohen nga një person që ushtron aktivitete të një karakteri të rregullt dhe substancial në një seli të përhershme të vendosur në një Shtet, jo në shtetin në të cilin kompania është rezidente, dhe pagesa është e reduktueshme në përcaktimin e fitimit të tatueshëm të asaj selie të përhershme, atëherë, pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1 të këtij Neni, deri në masën që pagesat janë të reduktueshme, këto të ardhura do të taten në Shtetin Kontraktues në të cilin ndodhet selia e përhershme.

N e n i 17

ARTISTET DHE SPORTISTET

1. Pavarësisht nga dispozitat e Neneve 14 dhe 15, të ardhurat e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues si një argëtues, si artist teatri, kinematografie, radio apo televizioni, ose muzikant apo sportist, nga aktivitetet e tij personale si të tilla të ushtruara në Shtetin tjetër Kontraktues, mund të taten në atë Shtet tjetër.

2. Kur të ardhurat lidhur me aktivitetet personale të ushtruara nga një artist apo sportist nga veprimtari të tilla realizohen jo direkt nga artisti apo sportisti por nga një person tjetër, këto të ardhura, pavarësisht nga dispozitat e Neneve 7, 14 dhe 15, do të taten në Shtetin Kontraktues në të cilin ushtrohen aktivitetet e artistit apo sportistit.

N e n i 18

PENSIONET, PAGESAT PERIODIKE DHE PAGESAT E SIGURIMEVE
SHOQERORE

1. Pa cënuar dispozitat e paragrafit 2 të Nenit 19, pensionet dhe pagesa të tjera të ngjashme që i paguhen një rezidenti të një Shteti Kontraktues lidhur me punën e tij në të kaluarën, si edhe pagesat periodike që i paguhen një rezidenti të një Shteti Kontraktues, do të taten vetëm në atë Shtet. Çdo pension dhe pagesë tjetër paguar në bazë të dispozitave të sistemit të sigurimeve shoqërore të një Shteti Kontraktues një rezidenti të Shtetit tjetër Kontraktues do të taten vetëm në atë Shtet tjetër.

2. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1, pensionet apo shpërblime të tjera të ngjashme (annuities), apo çdo pension dhe pagesë tjetër e bërë në bazë të dispozitave të sistemit të sigurimeve shoqërore të një Shteti Kontraktues, mund të taten gjithashtu në Shtetin Kontraktues ku ato krijohen, në përputhje me ligjet e atij Shteti:
 - (a) nëqoftëse dhe përderisa e drejta për këtë pension apo shpërblim tjetër të ngjashëm apo pagesë periodike është përjashtuar nga tatimi në Shtetin Kontraktues ku është krijuar, ose kontributet përkatëse të pensionit, shpërblimit të ngjashëm apo pagesës periodike të bëra në skemën e pensionit apo kompaninë e sigurimit janë reduktuar (njohur si shpenzim për efekt tatimi) në të kaluarën, kur janë llogaritur të ardhurat e tatueshme në atë Shtet apo të kualifikuara për lehtësi të tjera tatimore në atë Shtet; dhe
 - (b) nëqoftëse dhe përderisa ky pension apo pagesë tjetër e ngjashme apo pagesë periodike nuk është tatuar në Shtetin Kontraktues ku është rezident marrësi, me tarifën që përgjithësisht aplikohet ndaj të ardhurave nga punësimi, apo më pak se 90 përqind të shumës

bruto të pensionit apo shpërblimit të ngjashëm apo pagesës periodike është tatuar; dhe

- (c) nëse shuma bruto e pensionit dhe pagesave të tjera të ngjashme dhe pagesë periodike, dhe çdo pension apo shpërblim tjetër e paguar sipas dispozitave të një sistemi të sigurimeve shoqërore të një Shteti Kontraktues, në çdo vit kalendarik e kalon shumën prej 20.000 Euro.

3. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2, nëse ky pension apo shpërblim tjetër i ngjashëm nuk është periodik në natyrë dhe paguhet lidhur me punësimin në të kaluaren në Shtetin tjetër Kontraktues dhe është paguar përpara datës në të cilin fillon pensioni, ose nëse pagesa totale e njëherëshme është bërë në vend (në këmbim) të së drejtës për një pagesë periodike para datës në të cilën fillon pagesa periodike, pagesa e kësaj shume totale mund të tatohet gjithashtu në Shtetin Kontraktues ku krijohet.

4. Një pension apo shpërblim tjetër i ngjashëm apo pagesë periodike konsiderohet të jetë krijuar në një Shtet Kontraktues nëqoftëse dhe përderisa kontributet apo pagesat e lidhura me pensionin apo shpërblime të tjera të ngjashme apo pagesa periodike, apo të drejtat e marra nga to, janë njohur për efekt tatimi në atë Shtet. Transferimi i një pensioni nga një fond pensionesh apo një kompani sigurimi e njërit Shtet Kontraktues në Shtetin tjetër Kontraktues nuk do të kufizojë të drejtat tatimore të Shtetit të përmendur në fillim sipas dispozitave të këtij Neni.

5. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktues do të vendosin me mirëkuptim reciprok për mënyrën e aplikimit të paragrafit 2. Ato gjithashtu do të vendosin për detajet që duhet të paraqesë një rezident i një Shteti Kontraktues me qëllim aplikimin e duhur të Konventës në Shtetin tjetër

Kontraktues, sidomos për të vendosur nëse kushtet e dhëna në nënparagrafët (a), (b) dhe (c) të paragrafit 2 janë plotësuar.

6. Termi "pagesë periodike" nënkupton një shumë fikse të pagueshme periodikisht në kohë të caktuara gjatë jetës ose gjatë një periudhe kohe të specifikuar apo të paracaktuar në bazë të një detyrimi për kryerjen e pagesave (kontributeve) në këmbim të këtij shpërblimi adekuat në para ose pasuri me vlerë monetare.

7. Nëse dhe në ç'masë një pension apo shpërblim i ngjashëm mbulohet nga ky Nen apo nga Neni 19, kjo përcaktohet nga natyra e punësimit në të kaluarën, si private apo qeveritare, gjatë së cilës e drejta e asaj pjese të pensionit apo pagese të ngjashme është ndërtuar (krijuar).

N e n i 19

SHERBIMET QEVERTARE

1. a) Rrogat dhe pagat si dhe shpërblime të tjera të ngjashme, të ndryshme nga pensionet, të paguara nga një Shtet Kontraktues apo një nënndarje politike apo një autoritet lokal atje një individ i lidhur me shërbimet e kryera për atë Shtet, nënndarje apo autoritet mund të taten në atë Shtet.

b) Megjithatë, këto rroga, paga apo shpërblime të tjera do të taten vetëm në Shtetin tjetër Kontraktues nëse shërbimet janë kryer në atë Shtet dhe individ është një rezident i atij Shteti, i cili (individ):

(i) është nënshtetas i atij Shteti; ose

(ii) nuk është bërë rezident i atij Shteti vetëm për qëllim të kryerjes së shërbimeve.

2. a) Çdo pension i paguar nga, apo prej fondeve të krijuara nga, një Shtet Kontraktues, një nënndarje politike apo një autoritet lokal atje, një

individit lidhur me shërbimet e kryera atij Shteti apo nënndarje apo autoriteti lokal mund të tatóhet në atë Shtet.

b) Megjithatë, këto pensione mund të tatóhen vetëm në Shtetin tjetër Kontraktues nëse individit është një rezident dhe një nënshtetas i atij Shteti.

3. Dispozitat e Neneve 15, 16 dhe 18 do të aplikohen ndaj rrogave, pagave dhe shpërblimeve të tjera të ngjashme dhe ndaj pensioneve lidhur me shërbimet e kryera në lidhje me një biznes të ushtruar nga një Shtet Kontraktues, një nënndarje politike apo një autoritet lokal atje.

N e n i 20

STUDENTET DHE SPECIALIZANTET

1. Çdo pagesë e marrë nga një student apo një specializant biznesi i cili është ose ishte menjëherë përpara vajtjes në Shtet Kontraktues një rezident i Shtetit tjetër Kontraktues dhe që është present në Shtetin e përmendur në fillim vetëm për qëllim arsimimi apo trajnimi, për qëllim të jetesës së tij, arsimimit apo trajnimit nuk do të tatóhet në atë Shtet, me kusht që të tilla pagesa lindin nga burime jashtë atij Shteti.

2. Lidhur me grantet, bursat dhe të ardhurat nga punësimi që nuk mbulohen nga paragrafi 1, një student apo specializant biznesi i përshkruar në paragrafin 1, do të marrë si shtesë, gjatë këtij arsimimi apo trajnimi do të gëzojë të njëjtat përjashtime, lehtësi apo reduktime lidhur me tatimet njëloj si rezidentët e Shtetit ku ai ka vajtur.

N e n i 21

TE ARDHURA TE TJERA

1. Zëra të të ardhurave të një Rezidenti të një Shteti Kontraktues, kudo që të krijohen, që nuk mbulohen nga Nenet e mëparshme të kësaj Konvente do të tatóhen vetëm në atë Shtet.

2. Dispozitat e paragrafit 1 nuk do të zbatohen ndaj të ardhurave, të ndryshme nga të ardhurat nga pasuria e paluajtshme që përcaktohen në paragrafin 2 të Nenit 6, nëse përfituesi i këtyre të ardhurave, duke qenë rezident i një Shteti Kontraktues, ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty apo kryen në atë Shtet tjetër shërbime personale të pavarura nga një bazë fikse të vendosur aty, dhe e drejta apo pasuria lidhur me të cilën janë paguar të ardhurat është efektivisht e lidhur me këtë seli të përhershme apo bazë fikse. Në këtë rast do të zbatohen dispozitat e Nenit 7 ose 14, si të paraqitet rasti.

N e n i 22

KAPITALI

1. Kapitali i përfaqësuar nga pasuri të paluajtshme referuar në Nenin 6, i zotëruar nga një rezident i një shteti Kontraktues dhe i vendosur në Shtetin tjetër Kontraktues, mund të tatohen në këtë Shtet tjetër.
2. Kapitali i përfaqësuar nga pasuri të paluajtshme që bëjnë pjesë në pasuritë biznesore të një selle të përhershme që një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues ka në Shtetin tjetër Kontraktues apo nga pasuri të luajtshme që i përkasin një baze fikse që një rezident i një Shteti Kontraktues ka në Shtetin tjetër Kontraktues me qëllim kryerjen e shërbimeve personale të pavarura, mund të tatohet në atë Shtet tjetër.
3. Kapitali i përfaqësuar nga anijet dhe avionët që operojnë në trafikun ndërkombëtar, dhe nga pasuri të luajtshme që i përkasin veprimtarisë së këtyre anijeve dhe avionëve do të tatohet vetëm në Shtetin Kontraktues ku ndodhet vendi i drejtimit efektv të sipërmarrjes.
4. Të gjithë elementët e tjerë të kapitalit të një rezidenti të një Shteti Kontraktues do të tatohen vetëm në atë Shtet.

KAPITULLI IV

ELEMINIMI I TATIMIT TE DYFISHTE

N e n i 23

ELEMINIMI I TATIMIT TE DYFISHTE

1. Në Hollandë tatimi i dyfishtë do të eliminohet si vijon:
 - a. Kur aplikon një tatim mbi rezidentët e vet, Holanda, mund të përfshijë në bazën mbi të cilën aplikohet ky tatim zëra të të ardhurave apo të kapitalit të cilat, në bazë të dispozitave të kësaj Konvente, mund të taten në Shqipëri.
 - b. Megjithatë, kur një rezident i Hollandës realizon zëra të të ardhurave apo të kapitalit që në përputhje me Nenin 6, Nenin 7, paragrafin 6 të Nenit 10, paragrafin 6 të Nenit 11, paragrafin 4 të Nenit 12, paragrafët 1 dhe 2 të Nenit 13, paragrafin 1 të Nenit 14, paragrafin 1 të Nenit 15, paragrafin 2 të Nenit 18, paragrafët 1 (nënparagrafi a) dhe 2 (nënparagrafi a) të Nenit 19, paragrafin 2 të Nenit 21 dhe paragrafët 1 dhe 2 të Nenit 22 të kësaj Konvente mund të taten në Shqipëri dhe janë përfshirë në bazën e referuar në paragrafin 1, Holanda do të përjashtojë këto zëra të ardhurash apo kapitali duke lejuar reduktimin e tatimit të saj. Ky reduktim do të llogaritet në përputhje me dispozitat e legjislacionit Hollandez për shmangien e tatimit të dyfishtë. Për këtë qëllim zërat në fjalë të të ardhurave dhe kapitalit do të konsiderohen të jenë përfshirë në shumën e zërave të të ardhurave apo kapitalit që janë përjashtuar nga tatimi Hollandez sipas atyre dispozitave.
 - c. Holanda gjithashtu do të lejojë një reduktim (zbritje) nga tatimi Hollandez të llogaritur për zërat e të ardhurave të cilat në përputhje me paragrafin 2 (nënparagrafët b dhe c) të Nenit 10, paragrafi 2 i Nenit 11, paragrafi 2 i Nenit 12, Neni 16, Neni 17 dhe paragrafët 2, 4, 5 dhe 6 të Nenit 23A të kësaj Konvente mund të taten në Shqipëri në masën që këto zëra janë përfshirë në bazën referuar në paragrafin 1. Shuma e këtij reduktimi do të jetë e barabartë me tatimin e paguar në Shqipëri mbi këto zëra të ardhurash,

por në rast se dispozitat e ligjit Hollandez për shmangjen e tatimit të dyfishtë e parashikojnë një gjë të tillë, nuk do ta kalojë shumën e reduktimit që do të lejohej nëse zërat e të ardhurave të përfshira në këtë mënyrë do të ishin të vetmet zëra të të ardhurave që janë përfshirë nga tatimi Hollandez nën dispozitat e legjislacionit Hollandez për shmangjen e tatimit të dyfishtë.

Ky nënparagraf, prej këtij e tutje, nuk do të kufizojë lejimin (njohjen) e siguruar nga dispozitat e legjislacionit Hollandez për shmangjen e tatimit të dyfishtë, por vetëm përsa i përket llogaritjes së shumës së reduktimit të tatimit Hollandez në lidhje me mbledhjen (shumën) e të ardhurave nga dy a më shumë vende.

d. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 2, Holanda do të lejojë një reduktim nga tatimi Hollandez të tatimit të paguar në Shqipëri mbi zëra të të ardhurave të cilat në sipas Nenit 7, paragrafit 6 të Nenit 10, paragrafit 6 të Nenit 11, paragrafit 4 të Nenit 12, Nenit 14 dhe paragrafit 2 të Nenit 21 të kësaj Konvente mund të taten në Shqipëri deri në masën që këto zëra janë përfshirë në bazën tatimore të referuar në paragrafin 1, nëqoftëse dhe përderisa Holanda sipas dispozitave të legjislacionit Hollandez për shmangjen e tatimit të dyfishtë lejon një reduktim nga tatimi Hollandez të tatimit të vjelur në një vend tjetër mbi këto zëra të të ardhurave. Për llogaritjen e këtij reduktimi do të aplikohen dispozitat e paragrafit 3 të këtij Neni.

2. Në Shqipëri tatimi i dyfishtë do të eliminohet si vijon:

a) Kur një rezident i Shqipërisë realizon të ardhura ose zotëron kapitale të cilat, në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente mund të taten në Hollandë, Shqipëria do të lejojë:

- i) një reduktim nga tatimi mbi të ardhurat e atij rezidenti të një shume të barabartë me tatimin shqiptar mbi të ardhurat të paguar në Hollandë; dhe
- ii) një reduktim nga tatimi Shqiptar mbi kapitalin e atij rezidenti, të një shume të barabartë me tatimin mbi kapitalin të paguar në Hollandë.

Megjithatë, në asnjë rast, ky reduktim nuk do të kalojë atë pjesë të tatimit Shqiptar mbi të ardhurat apo mbi kapitalin të llogaritur para dhënjes së reduktimit, që i atribuohet, sipas rastit, të ardhurave apo kapitalit që mund të tatohet në Hollandë.

b) Kur në përputhje me dispozitat e Konventës të ardhurat e realizuara apo kapitali i zotëruar nga një rezident i Shqipërisë është i përjashtuar nga tatimi në Shqipëri, në llogaritjen e shumës së tatimit mbi të ardhurat e mbetura apo kapitalin e mbetur të këtij rezidenti, Shqipëria mund të marrë në konsideratë të ardhurat apo kapitalin e përjashtuar.

KAPITULLI V

DISPOZITA TE VEÇANTA

N e n i 23A

AKTIVITETE NE DET (PERTEJ BREGUT)

1. Dispozitat e këtij Neni do të aplikohen pavarësisht nga çdo dispozitë tjetër e kësaj Konvente.
2. Një person që është rezident i një Shteti Kontraktues dhe ushtron aktivitete në det në Shtetin tjetër Kontraktues në lidhje me zbulimin dhe shfrytëzimin e tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore të ndodhura në Shtetin tjetër, pa cënuar dispozitat e paragrafëve 3 dhe 4 të këtij Neni, do të konsiderohet që në lidhje me ato aktivitete ai person ushtron biznes në atë Shtet tjetër nëpërmjet një selie të përhershme apo baze fikse të vendosur aty.
3. Dispozitat e paragrafit 2 nuk do të zbatohen kur aktivitetet janë ushtruar për një periudhë që në total nuk i kalon 30 ditë në çdo periudhë 12-mujore. Megjithatë, për qëllime të këtij paragrafi :

a) aktivitetet e ushtruara nga një sipërmarrje e lidhur me një sipërmarrje tjetër do të konsiderohen si të ushtruara nga sipërmarrja me të cilën ajo është e lidhur nëse aktivitetet në fjalë janë thelbësisht të njëjta me ato të ushtruara nga sipërmarrja e përmendur në fund;

b) dy sipërmarrje do të konsiderohen të lidhura nëse njëra kontrollohet direkt ose indirekt nga tjetra, ose të dyja kontrollohen direkt ose indirekt nga një person apo persona të tretë.

4. Fitimet e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga transportimi i furnizimeve apo i personelit në një vend pune (alokim) në det, apo midis alokimeve të ndryshme, kur aktivitetet në lidhje me zbulimin dhe shfrytëzimin e tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore kryhen në një Shtet Kontraktues, ose nga operimi i rimorkiatorëve dhe anijeve të tjera që ndihmojnë në këto aktivitete, do të taten vetëm në Shtetin Kontraktues rezidente e të cilit është sipërmarrja. Kjo dispozitë nuk do të zbatohet nëse anija ose avioni operohet nga një seli e përhershme në kuptimin e Nenit 5 të kësaj Konvente, ose aktivitetet vazhdojnë për më tepër se 6 muaj në çdo periudhë 12-mujore.

5. a) në bazë të dispozitave të nënparagrafit (b) të këtij paragrafi, rogat, pagat dhe shpërblime të ngjashme të realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga një punësim i lidhur me zbulimin dhe shfrytëzimin e tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore të vendosura në Shtetin tjetër Kontraktues, mundet që, deri në masën që këto punë janë realizuar në det në atë Shtet tjetër, të taten në atë Shtet tjetër. Megjithatë, këto shpërblime do të taten vetëm në Shtetin e përmendur në fillim nëse punësimi ushtrohet në det për një punëdhënës që nuk është rezident i Shtetit tjetër dhe për një periudhë apo periudha që nuk i kalojnë 30 ditë në çdo periudhë 12-mujore.

b) Rogat, pagat dhe shpërblime të ngjashme të realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues për punën e ushtruar në bordin e një anije apo avioni që operon në transportimin e furnizimeve apo personelit në një vend pune (platformë) në det, ose midis vendeve të punës, kur aktivitetet

lidhur me zbulimin dhe shfrytëzimin e tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore janë ushtruar në Shtetin tjetër kontraktues, ose lidhur me një punësim të ushtruar në rimorkiatorët apo anijet e tjera që operojnë në ndihmë të këtyre aktiviteteve, mund të taten në Shtetin Kontraktues rezidente e të cilët është sipërmarrja që ushtron këto aktivitete. Kjo dispozitë nuk do të zbatohet nëse anija ose avjoni operohet nga një seli e përhershme në kuptimin e Nenit 5 të kësaj Konvente, ose aktivitetet vazhdojnë për më tepër se 6 muaj në çdo periudhë dymbëdhjetë-mujore.

6. Fitimet e realizuara nga një rezident i një Shteti Kontraktues nga tjetërsimi i:

- (a) të drejtave të zbulimit apo shfrytëzimit; ose
- (b) pasurisë së vendosur në Shtetin tjetër Kontraktues dhe të përdorur në lidhje me zbulimin e tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore të ndodhura në atë Shtet tjetër; ose
- (c) aksioneve vlera e të cilave ose pjesa më e madhe e vlerës së të cilave rrjedh direkt ose indirekt nga në të drejta të tilla apo pasuri të tilla apo të drejta dhe pasuri të tilla të marra së bashku,

mund të taten në atë Shtet tjetër.

Në këtë paragraf shprehja "të drejta të zbulimit dhe shfrytëzimit" nënkupton të drejta ndaj aseteve që prodhohen nga zbulimi apo shfrytëzimi i tabanit detar, nëntokës dhe burimeve të tyre natyrore në Shtetin tjetër Kontraktues, përfshirë të drejta ndaj interesave apo përfitimeve nga asete të tilla.

Neni 24

MOS-DISKRIMINIMI

1. Nënshetasit e një Shteti Kontraktues nuk do t'i nënshtrohen në Shtetin tjetër Kontraktues ndonjë tatimi apo kërkesë të lidhur me të që të jenë të ndryshme apo më të rënda sesa tatimet apo kërkesat të lidhura me to të cilave u nënshtrohen ose mund t'u nënshtrohen nënshetasit e atij Shteti tjetër në rrethana të njëjta, në veçanti lidhur me rezidencën. Kjo dispozitë, pavarësisht

nga dispozitat e Nenit 1, do të zbatohet gjithashtu ndaj personave që nuk janë rezidentë të njërit apo asnjërit nga Shtetet Kontraktues.

2. Tatimi i një selie të përhershme që një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues ka në Shtetin tjetër Kontraktues nuk do të jetë më pak i favorshëm në këtë Shtet tjetër se sa tatimi i vjelur ndaj sipërmarrjeve të këtij Shteti tjetër që ushtrojnë aktivitete të njëjta. Kjo dispozitë nuk do të merret si detyrim i njërit Shtet Kontraktues për t'i garantuar rezidentëve të Shtetit tjetër Kontraktues ndihma, lehtësime personale apo reduktime personale për qëllime tatimore që i garanton rezidentëve të Shtetit të vet për gjendjen civile dhe përgjegjësitë familiare që ata kanë.

3. Përrjashtuar rastet kur zbatohen dispozitat e paragrafit 1 në Nenit 9, paragrafit 8 të Nenit 11, ose paragrafit 6 të Nenit 12, interesat, honoraret dhe shpërblime të tjera të paguara nga një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues një rezidenti të Shtetit tjetër Kontraktues, për efekt të përcaktimit të fitimeve të tatueshme të kësaj sipërmarrje, do të jenë të reduktueshme nën të njëjtat kondita njëloj sikur ato t'i paguheshin një rezidenti të Shtetit të përmendur në fillim. Në mënyrë të ngjashme, çdo borxh i një sipërmarrje të një Shteti Kontraktues ndaj një rezidenti të Shtetit tjetër Kontraktues, për efekt të përcaktimit të kapitalit të tatueshëm të kësaj sipërmarrje, do të jetë i reduktueshëm nën të njëjtat kondita njëloj sikur sipërmarrja të kishte kontraktuar me një rezident të Shtetit të përmendur në fillim.

4. Sipërmarrjet e një Shteti Kontraktues, kapitali i të cilave është totalisht ose pjesërisht i zotëruar apo kontrolluar, direkt ose indirekt, nga një ose më shumë rezidentë të Shtetit tjetër Kontraktues, nuk do të jenë në Shtetin e përmendur në fillim subjekt i ndonjë tatimi ose kërkesë të lidhur me të, që të jetë i ndryshëm ose më i rëndë se sa tatimi ose kërkesat e lidhura me të, të cilave i nënshtrohen ose mund t'i nënshtrohen sipërmarrje të tjera të ngjashme të Shtetit të përmendur në fillim.

5. Kontributet e paguara nga, ose në emër të, një individ që është rezident i një Shteti Kontraktues për një plan pensionesh që është i njohur për

qëllime tatimore në Shtetin tjetër Kontraktues do të trajtohet në të njëjtën mënyrë nga ana tatimore në Shtetin e përmendur në fillim si një kontribut i paguar për një plan (skemë) pensioni që njihet për qëllime tatimore në atë Shtet të përmendur në fillim, me kusht që:

- a) ky individ ka kontribuar për një plan të tillë pensionesh përpëra se të bëhej një rezident i Shtetit të përmendur në fillim; dhe
- b) autoriteti kompetent i Shtetit të përmendur në fillim bie dakort se plani i pensioneve i korrespondon një plani pensioni të njohur për qëllime tatimore nga ai Shtet.

Për qëllime të këtij paragrafi termi "plan pensionesh" përfshin një plan pensionesh të krijuar nën një sistem publik të sigurimeve shoqërore.

6. Pavarësisht nga dispozitat e Nenit 2, dispozitat e këtij Neni do të zbatohen ndaj tatimeve të çdo lloji dhe përshkrimi. Megjithatë ky paragraf nuk zbatohet ndaj tatimeve të vjelura lidhur me zbatimin e shërbimeve.

NENI 25

PROÇEDURA E MIREKUPITIMIT RECIPROK

1. Kur një person mendon se veprimet e njërit apo e të dy Shteteve Kontraktuese e rëndojnë apo do ta rëndojnë atë me tatime që nuk janë në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente, pavarësisht nga rrugëzgjdhjet e siguruara nga legjislacioni i brëndshëm i këtyre Shteteve, ai mund t'ia paraqesë rastin e tij autoritetit kompetent të Shtetit Kontraktues rezident i të cilit ai është, ose nëse çështja ka të bëjë me paragrafin 1 të Nenit 24, ai mund t'ia paraqesë atë Shtetit Kontraktues nënshtetas i të cilit ai është. Çështja duhet të paraqitet brënda tre vjetëve nga njoftimi i parë lidhur me veprimin që ka rezultuar në tatimin që nuk është në përputhje me dispozitat e Konventës.

2. Autoriteti kompetent, nëse kërkesa i duket e justifikuar dhe ai vetë nuk e ka të mundur arritjen e një zgjidhje të kënaqshme, do të përpiqet ta zgjidhë çështjen me mirëkuptim reciprok me autoritetin kompetent të Shtetit tjetër

Kontraktues, me synim shmangien e tatimit që nuk është në përputhje me Konventën. Çdo marrëveshje e arritur do të zbatohet pavarësisht nga limitet kohorë të përcaktuar nga ligji i brëndshëm i secilit prej Shteteve Kontraktuese.

3. Autoritetet Kompetente të Shteteve Kontraktuese do të përpiqen që me mirëkuptim reciprok të zgjidhin çdo vështirësi apo dyshim që lind nga interpretimi apo zbatimi i Konventës. Ato gjithashtu mund të konsultohen së bashku për eliminimin e tatimit të dyfishtë në rastet kur një gjë e tillë nuk sigurohet nga Konventa.

4. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese mund të komunikojnë me njëri tjetrin direkt për arritjen e mirëkuptimit në kuptimin e paragrafëve të mësipërm.

5. Nëse ndonjë problem apo dyshim lidhur me interpretimin apo aplikimin e Konventës nuk mund të zgjidhet nga autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese nëpërmjet procedurës së mirëkuptimit reciprok në bazë të paragrafëve të mëparshëm të këtij Neni brënda një periudhe prej dy vitesh pas daljes së këtij problemi, me kërkesën e njërit prej Shteteve Kontraktuese, rasti (konflikti) mund të kalohet për arbitrazh, por vetëm pasi të jenë shfrytëzuar plotësisht procedurat sipas paragrafëve 1 deri 4 të këtij Neni dhe me kusht që tatimpaguesi ose tatimpaguesit e përfshirë bien dakort me shkrim se do të zbatojnë vendimin e bordit të arbitrazhit. Bordi i arbitrazhit do të krijohet nga autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të bien dakort për bordin e arbitrazhit dhe do ta instruktojnë atë lidhur me rregullat specifike të procedurave, siç është caktimi i një kryetari, procedurat për marrjen e vendimit dhe vendosja e kufijve kohorë. Vendimi i bordit të arbitrazhit për rastin përkatës është i detyrueshëm për tu zbatuar nga të dy Shtetet Kontraktuese dhe nga tatimpaguesi apo tatimpaguesit që përfshihen në atë rast.

Neni 26

SHKEMBIMI I INFORMACIONIT

1. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktues do të shkëmbejnë informacionet e nevojshme për zbatimin e dispozitave të kësaj Konvente ose të ligjeve të brëndshme të Shteteve Kontraktuese lidhur me tatimet e çdo lloji dhe përshkrimi të vëna në emër të Shteteve Kontraktuese, nënndarjeve politike të tyre apo autoriteteve lokale, përderisa ato tatime nuk janë në kundërshtim me Konventën. Shkëmbimi i informacionit nuk kufizohet nga Nenet 1 dhe 2. Çdo informacion i marrë nga një Shtet Kontraktues do të trajtohet si sekret, në të njëjtën mënyrë si informacioni i marrë nën legjislacionin e brëndshëm të atij Shteti dhe do t'i serviret vetëm personave apo autoriteteve (përfshirë gjykatat dhe organet administrative) të përfshira në llogaritjen apo mbledhjen e tatimeve, me imponimin ose ndjekjet lidhur me shkeljet tatimore apo lidhur me ankesat ndaj tatimeve të referuara në fjalinë e parë. Këto persona apo autoritete do ta përdorin informacionin vetëm për të tilla qëllime. Ato mund ta servirin informacionin në procedurat apo vendimet gjyqësore.

2. Shtetet Kontraktuese mund ti japin bordit të arbitrazhit të krijuar sipas dispozitave të paragrafit 5 të Nenit 25, informacionet e nevojshme për ushtrimin e procedurës së arbitrazhit. Kjo dhënie informacioni do të jetë në përputhje me dispozitat e Nenit 28. Anëtarët e bordit të arbitrazhit duhet të respektojnë kufizimet lidhur me zbulimin e informacioneve të përshkruara në paragrafin 1 të këtij Neni, lidhur me çdo informacion të marrë për këtë qëllim.

Neni 27

ASISTENCE PER MBLEDHJEN

1. Shtetet Kontraktuese bien dakort t'i ofrojnë reciprokisht njëri-tjetrit asistencë dhe mbështetje me synim mbledhjen e tatimeve ndaj të cilave zbatohet kjo Konventë dhe çdo rritje, vlerësimi shtesë, pagesa të prapambetura interesa dhe kosto që i përkasin atyre tatimeve. në përputhje me ligjet e tyre përkatëse tatimore dhe praktikat administrative.

2. Me kërkesë të Shtetit Kontraktues aplikues, Shteti Kontraktues të cilit i kërkohet asistenca (Shteti zbatues) do të trajtojë kërkesat për mbledhje tatimi të Shtetit të përmendur në fillim në përputhje me legjislacionin dhe praktikat administrative në bazë të të cilave ai mbledh tatimet e veta. Sidoqoftë, këto kërkesa nuk gëzojnë ndonjë prioritet në Shtetin zbatues dhe në atë Shtet nuk mund të aplikohet burgimi për borxhet e tatimpaguesve. Shteti zbatues nuk është i detyruar të ndërmarrë masa ekzekutive që nuk parashikohen në legjislacionin e Shtetit aplikues.

3. Dispozitat e paragrafit 2 do të zbatohen vetëm ndaj kërkesave që formojnë subjektin e një instrumenti që lejon masat shtrënguese në Shtetin aplikues dhe, me përjashtim të rasteve kur bihet dakort ndryshe midis autoriteteve kompetente, të cilat raste nuk janë kontestuar. Megjithatë, kur kërkesat lidhen me një detyrim tatimor të një personi që nuk është rezident në Shtetin aplikues, do të zbatohet vetëm paragrafi 2, me përjashtim të rasteve kur është rënë dakort ndryshe nga autoritetet kontraktuese, në të cilat raste kërkesa nuk është më e kontestueshme.

4. Shteti zbatues nuk do të jetë i detyruar të pranojë kërkesën :
 - a) në qoftë se Shteti aplikues nuk i ka ndjekur të gjitha mënyrat dhe mjetet e mundëshme në territorin e tij, përveç rasteve kur përdorimi i mjeteve të tilla do të shkaktonte vështirësi tepër të mëdha;
 - b) në qoftë se dhe perderisa ai e konsideron kërkesën për mbledhje tatimi të jetë në kundërshtim me dispozitat e kësaj Konvente apo të çdo marrëveshje tjetër në të cilën të dy Shtetet janë palë.

5. Instrumentat që lejojnë aplikimin e masave shtrënguese në Shtetin aplikues, kur janë të drejta dhe në përputhje me dispozitat në fuqi në Shtetin zbatues, do të pranohen, njihen, plotësohen apo zëvendësohen sa më shpejt që të jetë e mundur pas dates së marrjes së kërkesës për asistencë nga një instrument që lejon aplikimin e masave shtrënguese në Shtetin zbatues.

6. Autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese me mirëkuptim të përbashkët do të përcaktojnë rregullat për zbatimin e këtij Neni.

Neni 28

KUFIZIMI I FUSHEVEPRIMIT TE NENEVE 26 DHE 27

Në asnjë rast dispozitat e Neneve 26 dhe 27 nuk do të marrën si dispozita detyruese të njërit Shtet Kontraktues:

- a) për të zbatuar masa administrative në kundërshtim me ligjet dhe praktikatat administrative të tij apo të Shtetit tjetër Kontraktues;
- b) për të dhënë informacione që nuk lejohet të jepen sipas ligjeve apo praktikës normale të administratës së vet tatimore apo asaj të Shtetit tjetër Kontraktues;
- c) për të dhënë informacione që do të zbulonin çdo sekret prodhues, biznesor, industrial, komercial apo profesional, apo informacione, zbulimi i të cilave do të ishte në kundërshtim me rendin publik.

Neni 29

ANETARET E MISIONEVE DIPLOMATIKE DHE KONSULLORE

Dispozitat e kësaj Konvente nuk çenojnë privilegjet fiskale të funksionarëve diplomatikë dhe konsullorë që rrjedhin nga rregullat e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare apo nga dispozita të marrëveshjeve të veçanta.

KAPITULLI VI

DISPOZIA PERFUNDIMTARE

Neni 30

HYRJA NE FUQI

Kjo Konventë do të hyjë në fuqi ditën e pesëmbëdhjetë pas datës më të vonëshme në të cilën Qeveritë respektive kanë njoftuar me shkrim njëra tjetrën se formalitetet e kërkuara nga kushtetuta në Shtetet e tyre respektive janë përmbushur dhe dispozitat e saj do të kenë efekt për vitet dhe periudhat

tatimore duke filluar më ose më pas ditës së parë të Janarit të vitit kalendarik që vjen pas atij në të cilin Konventa ka hyrë në fuqi.

Neni 31
PERFUNDIMI

Kjo Konventë do të mbetet në fuqi deri në denoncimin nga njëri Shtet Kontraktues. Secili Shtet Kontraktues mund të përfundojë Konventën, duke dhënë njoftimin me shkrim të përfundimit nëpërmjet kanaleve diplomatike, të paktën gjashtë muaj përpara përfundimit të çdo viti kalendarik që fillon pas përfundimit të një periudhe prej pesë vitesh nga data e hyrjes së saj në fuqi. Në rast të tillë, Konventa do të pushojë së pasuri efekt për vitet dhe periudhat tatimore që pasojnë mbarimin e vitit kalendarik në të cilin është dhënë njoftimi i përfundimit.

Të autorizuar në mënyrën e duhur, nënshkruesit kanë nënshkruar këtë Konventë.

BERE në _____, më _____, _____, në dy kopje, në gjuhën Hollandeze, Shqipe dhe Angleze, dhe të tre tekstet janë autentikisht të barabarta. Në raste divergjencash interpretimi midis teksteve Hollandeze dhe Shqiptare, teksti në gjuhën Angleze do të ketë përparësi.

Për Mbretërinë e Hollandës

Për Republikën e Shqipërisë

Protokoll

Në momentin e nënshkrimit të Konventës për shmangjen e tatimeve të dyfishta dhe për parandalimin e evazionit fiskal lidhur me tatimet mbi të ardhurat dhe mbi kapitalin, të konkluduar sot midis Republikës së Shqipërisë dhe Mbretërisë së Hollandës, nënshkruesit ranë dakort që dispozitat e mëposhtme janë pjesë përbërëse e Konventës.

I

Shtesë Nenit 2

Është e kuptueshme që kjo Konventë do të zbatohet mbi tatimin mbi kapitalin menjëherë pas nënshkrimit të kësaj Konvente dhe kur të dy Shtetet të kenë adoptuar një tatim të përgjithshëm mbi kapitalin.

II

Shtesë Nenit 3, paragrafi 1, nënparagrafi e)

Në rast se një ent i cili trajtohet si një subjekt i vacantë për qëllime tatimore i nënshtrohet tatimit në një Shtet Kontraktues, por të ardhurat e këtij enti taten në Shtetin tjetër Kontraktues si një të ardhura të pjesëmarrësve (partnerëve) në këtë ent, autoritetet kompetente do të marrin masat që në njërin anë të mos ketë tatim të dyfishtë, dhe në anën tjetër të parandalohet fakti që thjesht për shkak të zbatimit të Konventës të ardhura (të pjesëshme) nuk i nënshtrohen tatimit. Nëse është e nevojshme autoritetet kompetente mundet që të marrin masa për të devijuar nga legjislacioni i brendshëm por në përputhje me përmbajtjen e Konventës.

III

Shtesë Neneve 3, 4, 8, 13 dhe 22

Është e kuptueshme që kur përcaktohet "vëndi i drejtimit efektiv" siç përmëndet në nën-paragrafin g) të paragrafit 1 të Nenit 3, paragrafit 3 të Nenit 4, paragrafit 1 të Nenit 8, paragrafit 3 të Nenit 13, dhe në paragrafin 3 të Nenit 22, rrethanat të cilat, ndër të tjera, duhen marrë në konsideratë janë vëndi ku një kompani aktualisht është e drejtuar dhe kontrolluar, vëndi ku merren vendimet e nivelit të lartë mbi politikat e rëndësishme thelbësore për drejtimin

e kompanisë, vëndi i cili luan një rol kryesor në drejtimin e një kompanie nga pikpamja ekonomike dhe funksionale dhe vëndi ku mbahen librat më të rëndësishëm të kontabilitetit.

IV

Shtesë Nenit 4

1. Termi "rezident i një Shteti Kontraktues" përfshin gjithashtu një fond pensionesh i cili njihet dhe kontrollohet sipas dispozitave statutore të një Shteti Kontraktues dhe të archurat e të cilit zakonisht përjashtohen nga tatimet në atë Shtet.

2. Një individ që jeton në bordin e një anijeje pa asnjë banesë reale në asnjërin prej Shteteve Kontraktuese do të konsiderohet se është një rezident i Shtetit Kontraktues në të cilin anija ka portin e regjistrimit.

V

Shtesë Nenit 5

2. Është e kuptueshme që përdorimi i ambjenteve vetëm me qëllim shpërndarjen e produkteve apo mallrave që i përkasin një sipërmarrje të një Shteti Kontraktues, sipas kuptimit të Nenit 5, në vetvete nuk përbën një seli të përhershme të kësaj sipërmarrje në Shtetin tjetër Kontraktues. Megjithatë, nëse kjo shpërndarje kryhet e kombinuar me ndonjë aktivitet, të ndryshëm nga aktivitetet e përmëndura në paragrafin 4 të Nenit 5, të kësaj sipërmarrje në Shtetin tjetër Kontraktues, atëherë kjo sipërmarrje do të konsiderohet se ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues nëpërmjet një selie të përhershme të vendosur aty.

2 Për më tepër është e kuptueshme që çdo kombinacion i aktiviteteve të përmëndura në nëparagrafet nga a) deri në e) të paragrafit 4 të Nenit 5, i ushtruar prej një sipërmarrje të një Shteti Kontraktues në Shtetin tjetër Kontraktues nuk do të konsiderohet se përbën një seli të përhershme të sipërmarrjes në këtë Shtet tjetër Kontraktues, me kusht që i gjithë aktiviteti të konsiderohet si një aktivitet me karakter ndihmës apo përgatitor.

VI

Shtesë Neneve 5, 6, 7, 13 dhe 23A

Është e kuptueshme që të drejtat e zbulimit dhe shfrytzimit të burimeve natyrore, do të konsiderohen si pasuri e paluajtëshme e vendosur në Shtetin Kontraktues ku ndodhet tabani detar dhe nëntoka me të cilën lidhen këto të drejta, dhe se këto të drejta do të konsiderohen se i përkasin pronësisë së një selije të përhershme në këtë Shtet. Për më tepër, është e kuptueshme që të drejtat e përmëndura më sipër përfshijnë të drejtat për interesat, apo përfitimet prej tyre, ndaj aseteve që prodhohen prej këtij zbulimi apo shfrytëzimi,

VII

Shtesë Neneve 5, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 21, 22, 24

Është e kuptueshme që një vënd fikse biznesi i një sipërmarrje nëpërmjet të cilit ushtronet tërësisht apo pjesërisht biznesi nënkupton një vënd fikse biznesi nëpërmjet të cilit një sipërmarrje e një Shteti Kontraktues, tërësisht apo pjesërisht, ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues.

VIII

Shtesë Nenit 7

Në lidhje me paragrafët 1 dhe 2 të Nenit 7, është e kuptueshme që kur një sipërmarrje e një Steti Kontraktues shet produkte ose mallra apo ushtron biznes në Shtetin tjetër Kontraktues nëpërmjet një selije të përhershme të vendosur aty, fitimet e kësaj selie të përhershme do të përcaktohen vetëm mbi bazë të kësaj sasive të ardhurash të sipërmarrjes që i atribuohet aktivitetit aktual të selisë së përhershme në lidhje me këto shitje apo biznes. Veçanërisht, në rastet e kontratave të mbikqyrjes, furnizimit, instalimit apo konstruksioneve industriale, godinave apo pajisjeve komerciale apo shkencore, apo të punëve publike, kur sipërmarrja ka një seli të përhershme, fitimet që i atribuohen kësaj selije të përhershme do të përcaktohen vetëm mbi bazë të asaj pjese të kontratës e cila efektivisht kryhet nga selija e përhershme në Shtetin Kontraktues ku ndodhet selia e përhershme. Fitimet që i përkasin asaj pjese të kontratës e cila është kryer nga zyra qendrore e

sipërmarrjes do të taten vetëm në Shtetin Kontraktues rezidente e të cilit është sipërmarrja.

IX

Shtesë Nenit 7

Pagesat e marra si një shpërblim për shërbimet teknike, përfshirë studimet apo kërkimet shkencore, gjeologjike apo të natyrës teknike, ose për shërbime konsulence apo të mbikëqyrjes do të konsiderohen si pagesa mbi të cilat aplikohen dispozitat e Nenit 7 ose Nenit 14.

X

Shtesë Nenit 8

Është e kuptueshme që për qëllime të Nenit 8, fitimet që rrjedhin nga aktiviteti në trafikun ndërkombëtar i anijeve dhe avionëve përfshijnë fitimet që rrjedhin nga qeradhënia e anijeve apo avionëve pa ekuipazh nëse operojnë në trafikun ndërkombëtar dhe nëse këto fitime nga qeraja janë një burim rastësor të ardhurash për fitimet e përshkruara në paragrafin 1 të Nenit 8.

XI

Shtesë Nenit 9

Për sa i përket aplikimit të Nenit 9, është e kuptueshme që për marrëveshjet e përfunduara midis sipërmarrjeve të lidhura, të tilla si marrëveshjet për ndarjen e kostos ose marrëveshje për shërbimet e përgjithshme, për ose bazuar në alokimin e shpenzimeve ekzekutive, të përgjithshme administrative, teknike dhe komerciale dhe shpenzimeve të tjera të ngjashme, nuk është në vetvete një kusht siç përmendet në paragrafin 1 të Nenit 9 dhe do të trajtohet sipas parimeve të Nenit 9 dhe mund të përshtatet për qëllime tatimore në të njëjtën mënyrë sikurse çdo transaksion tjetër midis sipërmarrjeve të lidhura.

XII

Shtesë Nenit 10

Steti Kontraktues, rezidente e të cilit është një kompani, panvarësisht nga dispozitat e paragrafit 2, nuk do të vendosë tatim mbi dividendët e paguar nga

kjo kompani, nëse pronari përfitues i dividendëve është një fond fensionesh siç përshkruhet në paragrafin IV të këtij Protokoll.

XIII

Shtesë Neneve 10, 11 dhe 12

Kur tatimi i vendosur në burim është më i madh se shuma e tatimit që duhej vendosur në zbatim të dispozitave të Neneve 10, 11 ose 12, aplikimi për rimbursimin e pjesës që kalon tatimin sipas këtyre neneve, do të bëhet nga autoriteti kompetent i Shtetit që ka vjelur tatimin, brenda një periudhe prej tre vjetësh pas përfundimit të vitit kalendarik në të cilin është vjelur tatimi.

XIV

Shtesë Neneve 10 dhe 13

Është e kuptueshme që të ardhurat e marra në lidhje me likuidimin (e pjesëshëm) të një kompanije ose blerjen e pronësisë së aksioneve nga një kompani trajtohet si e ardhur nga aksionet dhe jo si fitim nga kapitali.

XV

Shtesë Nenit 13, paragrafi 4

Është e kuptueshme që autoritetet kompetente të Shteteve Kontraktuese do të vendosin me mirëkuptim reciprok për seicilin rast në veçanti, nëse pasuria e një kompanie, direkt apo indirekt, përbëhet kryesisht nga pasuri e paluajtëshme apo jo.

XVI

Shtesë Nenit 10, paragrafi 8 dhe Nenit 13, paragrafi 6

Për sa i përket zbatimit të paragrafit 8 të Nenit 10 dhe paragrafit 6 të Nenit 13 termi "një kompani e cila sipas ligjeve të një Shteti Kontraktues është rezidente e këtij Shteti" përfshin:

- a. një kompani e cila ka vëndin e drejtimit efektiv në këtë Shtet Kontraktues; dhe
- b. një kompani vëndi i drejtimit efektiv i së cilës është transferuar nga ky Shtet Kontraktues, me kusht që vëndi i drejtimit efektiv të kësaj kompanie, përpara transferimit të vëndit të drejtimit efektiv të sipërpërmëndur, ishte

vendosur për një periudhë të paktën prej pesë vjetësh në këtë Shtet Kontraktues. Në këtë rast kjo kompani do të konsiderohet se është rezidente e këtij Shteti Kontraktues vetëm për një periudhë prej dhjetë vjetësh pas transferimit të vëndit të saj të drejtimit efektiv.

XVII

Shtesë Nenit 16

1. Është e kuptueshme që Neni 16 zbatohet gjithashtu mbi shpërblimet e paguara një personi për llogari të funksioneve të tjera të kryera për këtë sipërmarrje, siç përmëndet në Nenin 16.

2. Është e kuptueshme që në rastin e Hollandës një anëtar i një bordi drejtorësh apo organi të ngjashëm përfshin një "bestuurder or commissaris" (menaxhues mbikqyrës) të një kompanije Hollandeze, nënkuptohen personat, të cilët janë emëruar si të tillë nga mbledhja e përgjithshme e aksionerëve ose nga ndonjë organ kompetent i kësaj kompanije dhe janë të ngarkuar nga ajo respektivisht, me drejtimin e përgjithshëm dhe supervizionin e kompanisë.

XVIII

Shtesë Nenit 25

Autoritetet kompetente të Shteteve mundet gjithashtu të bien dakort në lidhje me ndonjë marrëveshje të arritur si rezultat i procedurës së mirëkuptimit reciprok siç përmëndet në Nenin 25, që nëse kjo marrëveshje është në kundërshtim me legjislacionin e tyre kombëtar, Shteti, në të cilin ka një ngarkesë tatimore shtesë si rezultat i marrëveshjes të sipërpërmëndur, nuk do të vendosë rritje të tatimit, interesa dhe kosto në lidhje me këtë tatim shtesë, nëse Shteti tjetër në të cilin ka një reduktim të tatimit përkatës si rezultat i marrëveshjes, ndërpret pagesën e çdo interesi në lidhje me një reduktim të tillë tatimi.

XIX

Shtesë Nenit 26

Neni 26, për nëndarjet politike apo autoritetet lokale, nuk do të aplikohet mbi tatime të tjera nga ato që mbulon kjo Konventë.

XX

Nënkuptohet se nëse Antilet Hollandeze dhe/ose Aruba kanë adoptuar një sistem tatimor i cili është në përputhje me parimet ndërkombëtare të pranuar (të ashtu-quajturat standarte të OECD-së) dhe nëse politika e zbatimit të ligjeve është gjithashtu në konformitet me parimet e sipërpërmendura, Shqipëria është e përgatitur të marrë në konsideratë diskutimin me këto vënde të mundësisë së përfundimit të një konvente dypalëshe për shmangjen e tatimeve të dyfishta dhe parandalimin e evazionit fiskal.

Nënëshkruarit, të autorizuar në mënyrën e duhur, nënëshkruan këtë Protokoll.

BERE në _____, më _____, _____, në dy kopje, në gjuhën Hollandeze, Shqipe dhe Angleze, dhe të tre tekstet janë autentikisht të barabarta. Në raste divergjencash interpretimi midis teksteve Hollandeze dhe Shqiptare, teksti në gjuhën Angleze do të ketë përparësi.

Për Mbretërinë e Hollandës

Për Republikën e Shqipërisë

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Albanië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen
van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar
het inkomen en naar het vermogen**

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Republiek Albanië

Geleid door de wens om, met als doel de verdere ontwikkeling en vergemakkelijking van hun economische betrekkingen, een verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen te sluiten,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK 1

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door de ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a. in Nederland:

– de inkomstenbelasting,

– de loonbelasting,

– de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Mijwet continentaal plat 1965,

– de dividendbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”).

b. in Albanië:

i. tatimet mbi te ardhurat (përfshire tatimin mbi fitimet e kompanive dhe tatimin mbi te adhurat personale) (de inkomstenbelastingen (waaronder begrepen de winstbelasting voor rechtspersonen en de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen));

ii. tatimin mbi biznesin e vogel (de belasting op kleinschalige bedrijfsactiviteiten); en

iii. tatimin mbi pasurine (de onroerendezaakbelasting);

(hierna te noemen: „Albanese belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen „een Verdragsluitende Staat” en „de andere Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of Albanië al naar de context vereist;

betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en Albanië;

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland,

in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

c. betekent de uitdrukking „Albanië”, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het grondgebied van de Republiek Albanië, met inbegrip van de territoriale wateren en het luchtruim daarboven alsmede elk gebied buiten de territoriale wateren van de Republiek Albanië dat, op grond van haar recht en in overeenstemming met het internationale recht, een gebied is waarbinnen de Republiek Albanië haar rechten mag uitoefenen met betrekking tot de zeebodem en ondergrond en hun natuurlijke rijkdommen;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke wettelijke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming uitgeoefend door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming uitgeoefend door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of een luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of het luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdaan”:

- i. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;
 - ii. iedere rechtspersoon, vennootschap of vereniging die zijn/haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;
- i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
- i. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - ii. in het geval van Albanië „the General Tax Department”.

2. Voor de toepassing van het Verdrag op enig moment door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat moment heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van die Staat aan die uitdrukking wordt gegeven.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragssluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van inschrijving of enige andere soortgelijke omstandigheid, en met inbegrip van die Staat en een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragssluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d. indien het aan de hand van de voorafgaande criteria niet mogelijk is de Verdragssluitende Staat vast te stellen waarin de persoon slechts inwoner is, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragssluitende Staten is, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de Staat waar zijnde plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b. een filiaal;
 - c. een kantoor;
 - d. een fabriek;
 - e. een werkplaats, en
 - f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat eveneens:
 - a. een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden indien de duur ervan negen maanden overschrijdt, en
 - b. het verlenen van diensten, waaronder begrepen diensten van adviserende aard, door een onderneming door middel van werknemers of andere personeelsleden die door de onderneming daartoe zijn aangesteld, evenwel alleen indien werkzaamheden van dien aard in het land worden verricht gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van negen maanden te boven gaat of gaan.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:
 - a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag of uitstalling van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag of uitstalling;
 - c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.
5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Indien evenwel de werkzaamheden van zo'n vertegenwoordiger uitsluitend of nagenoeg uitsluitend worden verricht voor die onderneming en in de handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen tussen de onderneming en de vertegenwoordiger voorwaarden zijn overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden zijn overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, wordt hij niet geacht een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van dit lid te zijn.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling. De gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Artikel 8

Internationale scheepvaart en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaart-onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstge-

noemde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, past die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aan. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, maar de aldus gegeven belasting mag niet overschrijden:

a. 0 percent van de brutobedragen van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is, dat onmiddellijk of middellijk ten minste 50 percent bezit van het kapitaal van het lichaam, waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, dat de dividenden betaalt en dat meer dan \$ 250.000 heeft geïnvesteerd in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 5 percent van de brutobedragen van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is, dat onmiddellijk of middellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam, waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, dat de dividenden betaalt;

c. 15 percent van de brutobedragen van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van inkomsten uit schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en achtste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

8. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, mogen dividenden betaald door een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal, dat volgens de wetgeving van een Staat inwoner is van die Staat, aan een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat ook in de eerstbedoelde Staat worden belast overeenkomstig de wetgeving van die Staat, indien die natuurlijke persoon – al dan niet tezamen met zijn echtgenoot – dan wel een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn onmiddellijk of middellijk ten minste vijf percent bezit van het geplaatste kapitaal van een bepaalde soort aandelen van dat lichaam. Deze bepaling vindt alleen toepassing wanneer de natuurlijke persoon aan wie de dividenden worden betaald in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het jaar waarin die dividenden worden betaald inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest en mits op het tijdstip waarop hij inwoner werd van de andere Staat werd voldaan aan eerdergenoemde voorwaarden ten aanzien van het aandelenbezit in eerdergenoemd lichaam.

In de gevallen waarin, ingevolge de nationale wetgeving van de eerstbedoelde Staat, aan de natuurlijke persoon aan wie de dividenden worden betaald, een aanslag is opgelegd ter zake van de aandelen die geacht worden bij diens emigratie uit eerstbedoelde Staat te zijn vervreemd, geldt het vorenstaande alleen voor zover er van deze aanslag nog een bedrag openstaat.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter van de interest de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 percent van het brutobedrag van de interest, in het geval van interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald op een lening verstrekt door een bank of enige andere financiële instelling van de andere Verdragsluitende Staat, waaronder begrepen investeringsbanken en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen; en

b. 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat die de uiteindelijk gerechtigde daartoe is, slechts belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat indien de schuldenaar of de genietter van de interest de Regering van een Verdragsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of de centrale bank van de Verdragsluitende Staat is, of indien de interest is betaald ter zake van een lening, goedgekeurd, onmiddellijk of middellijk verstrekt, gegarandeerd of verzekerd door de Regering van een Verdragsluitende Staat, de centrale bank van een Verdragsluitende Staat of enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van een Verdragsluitende Staat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het eerste, tweede en derde lid.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdrag-

sluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's een inwoner is van die andere Verdragsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de royalty's niet overschrijden. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letter-

kunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, en films of geluidsbanden voor radio- of televisieuitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, ongeacht of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdrag-

sluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (afzonderlijk of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats, voor de toepassing van dit lid, geacht te zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

4. Indien een inwoner van een Verdragsluitende Staat meer dan 5 procent bezit van de aandelen of andere rechten in een lichaam waarvan het vermogen, direct of indirect, hoofdzakelijk bestaat uit onroerende zaken die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen, mogen de voordelen verkregen uit de vervreemding van die aandelen in die andere Verdragsluitende Staat worden belast.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in de voorgaande leden van dit Artikel zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

6. Niettegenstaande de bepalingen van het vijfde lid, mag een Verdragsluitende Staat overeenkomstig zijn eigen wetgeving, de betekenis van de uitdrukking „vervreemding” daaronder begrepen, belasting heffen over voordelen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat verkregen uit de vervreemding van aandelen in, winstbewijzen van of schuldvorderingen op, een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal, dat volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Verdragsluitende Staat inwoner is van die Staat, alsmede uit de vervreemding van een gedeelte van de in die aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen besloten liggende rechten, indien die natuurlijke persoon – al dan niet tezamen met zijn echtgenoot – dan wel een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn onmiddellijk of middellijk ten minste vijf procent bezit van het geplaatste kapitaal van een bepaalde soort aandelen van dat lichaam. Deze bepaling vindt alleen toepassing wanneer de natuurlijke persoon die de voordelen verkrijgt in

de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het jaar waarin de voordelen worden verkregen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest en mits op het tijdstip waarop hij inwoner werd van de andere Verdragsluitende Staat werd voldaan aan eerdergenoemde voorwaarden ten aanzien van het aandelenbezit in eerdergenoemd lichaam.

In de gevallen waarin, ingevolge de nationale wetgeving van eerstbedoelde Staat, aan de natuurlijke persoon een aanslag is opgelegd ter zake van de aandelen die geacht worden bij diens emigratie uit eerstbedoelde Staat te zijn vervreemd, geldt het vorenstaande alleen voor zover er van deze aanslag nog een bedrag openstaat.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere, gelijksoortige diensten van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, behoudens in de volgende omstandigheden, in welke gevallen die voordelen ook in de andere Verdragsluitende Staat mogen worden belast:

a. indien hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt; in dat geval mogen de voordelen slechts in zoverre zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend, in die andere Staat worden belast; of

b. indien hij in de andere Verdragsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende kalenderjaar een totaal van 183 dagen of meer belopen; in dat geval mogen de voordelen slechts in zoverre zij worden verkregen uit in de andere Verdragsluitende Staat verrichte werkzaamheden, in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Beloningen uit dienstbetrekking

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de

andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar, indien aan alle hierna genoemde voorwaarden wordt voldaan:

a. de genierter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat of gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mag de beloning verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in het internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16

Directeursbeloningen

1. Directeursbeloningen of andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van een soortgelijk orgaan van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde beloning verkregen wordt door een persoon die werkzaamheden van regelmatige en wezenlijke aard verricht in een vaste inrichting, welke gevestigd is in een andere Staat dan de Staat waarvan het lichaam inwoner is, en de beloning aftrekbaar is bij het bepalen van de belastbare winst van die vaste inrichting, is de beloning voorzover die aldus aftrekbaar is, niettegenstaande de bepaling van het eerste lid van dit artikel, slechts belastbaar in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen en inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdrag-

sluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, een film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragssluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen en inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragssluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en socialezekerheidsuitkeringen

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragssluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten betaald aan een inwoner van een Verdragssluitende Staat slechts in die Staat belastbaar.

Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een socialezekerheidsstelsel van een Verdragssluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragssluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, mag een pensioen of andere soortelijke beloning, een lijfrente of ieder pensioen en andere uitkering betaald krachtens de bepalingen van een socialezekerheidsstelsel van een Verdragssluitende Staat ook worden belast in de Verdragssluitende Staat waaruit deze afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat:

a. indien en voor zover de aanspraak op dit pensioen of andere soortelijke beloning of lijfrente in de Verdragssluitende Staat, waaruit het pensioen of de andere soortelijke beloning of lijfrente afkomstig is, van belasting is vrijgesteld, dan wel de met het pensioen of andere soortelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen aan de pensioenregeling of verzekeringsmaatschappij, in het verleden bij het bepalen van het in die Staat belastbare inkomen in aftrek zijn gebracht, dan wel anderszins in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale tegemoetkoming; en

b. indien en voor zover dit pensioen of andere soortelijke beloning of lijfrente in de Verdragssluitende Staat, waarvan de genietter inwoner is, niet tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief voor inkomsten verkregen uit dienstbetrekking, dan wel het brutobedrag van dat pensioen of andere soortelijke beloning of lijfrente voor minder dan 90 percent, in de belastingheffing wordt betrokken; en

c. indien het totale brutobedrag van de pensioenen en andere soortgelijke beloning of lijfrenten en ieder pensioen of andere uitkering betaald krachtens de bepalingen van een socialezekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat, in enig kalenderjaar een bedrag van 20.000 euro te boven gaat.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, mag, indien dit pensioen of een andere soortgelijke beloning geen periodiek karakter draagt, wordt betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat en uitbetaling plaatsvindt vóór de datum waarop het pensioen ingaat, of indien in plaats van het recht op lijfrente vóór de datum waarop de lijfrente ingaat een afkoopsom wordt betaald, de betaling of deze afkoopsom ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is worden belast.

4. Een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een Verdragsluitende Staat indien en voor zover de met dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen of betalingen, dan wel de aanspraken op dit pensioen of een andere soortgelijke beloning of lijfrente in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale facilitering. De ingevolge dit artikel aan een Verdragsluitende Staat toegekende heffingsrechten worden op geen enkele wijze beperkt door de overdracht van een pensioen van een in een Verdragsluitende Staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij naar een in een andere Staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij.

5. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid. Zij beslissen tevens welke gegevens de inwoner van een Verdragsluitende Staat ten behoeve van een juiste toepassing van het Verdrag in de andere Verdragsluitende Staat moet overleggen, met name om te kunnen vaststellen of al dan niet voldaan is aan de voorwaarden als bedoeld in de onderdelen a, b en c van het tweede lid.

6. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

7. Of en in hoeverre een pensioen of soortgelijke beloning onder dit artikel of onder artikel 19 valt, wordt bepaald door het karakter van de vroegere dienstbetrekking, zijnde particulier of overheid, gedurende welke de aanspraak op dat gedeelte van het pensioen of soortgelijke beloning werd opgebouwd.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, en:

- i. onderdaan is van die Staat; of
- ii. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2 a. Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen en op pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Studenten en in opleiding zijnde personen

1. Vergoedingen ontvangen door een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

2. Met betrekking tot toelagen, studiebeurzen en beloningen uit dienstbetrekking die niet onder het eerste lid vallen, heeft een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon zoals omschreven

in het eerste lid, tijdens die studie of opleiding bovendien recht op dezelfde vrijstellingen, tegemoetkomingen of verminderingen met betrekking tot belastingen geldend voor inwoners van de Verdragssluitende Staat die hij bezoekt.

Artikel 21

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragssluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragssluitende Staat, in de andere Verdragssluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

Artikel 22

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragssluitende Staat bezit en dat gelegen is in de andere Verdragssluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit onroerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragssluitende Staat in de andere Verdragssluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, is slechts belastbaar in de Verdragssluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragssluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 23

Vermijding van dubbele belasting

1. In Nederland wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

a. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Albanië mogen worden belast.

b. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen of het vermogen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, eerste lid, artikel 15, eerste lid, artikel 18, tweede lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a) en tweede lid (onderdeel a), artikel 21, tweede lid en artikel 22, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Albanië mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze bestanddelen van het inkomen of het vermogen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen van het inkomen of het vermogen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen of het vermogen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

c. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid (onderdelen b en c), artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 16, artikel 17 en artikel 23A, tweede, vierde, vijfde en zesde lid, van dit Verdrag in Albanië mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Albanië over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer, indien de bepalingen van de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

Dit onderdeel zal een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend volgens de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet beperken, echter uitsluitend voor zover het de

berekening van de vermindering van de Nederlandse belasting betreft met betrekking tot de som van inkomsten afkomstig uit meer dan een land.

d. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Albanië betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 14 en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Albanië mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, indien en voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een aftrek verleent op de Nederlandse belasting voor de in een ander land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het derde lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

2. In Albanië wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

a. Indien een inwoner van Albanië inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mag worden belast, verleent Albanië:

i. een vermindering op de Albanese belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde inkomstenbelasting; en

ii. een vermindering op de Albanese belasting naar het vermogen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde vermogensbelasting

Deze vermindering overschrijdt, in elk van de gevallen, evenwel niet dat deel van de Albanese belasting naar het inkomen of naar het vermogen, zoals berekend vóór het verlenen van de vermindering die is toe te rekenen aan het inkomen of aan het vermogen, al naar gelang het geval, dat in Nederland mag worden belast;

b. Indien door een inwoner van Albanië verkregen inkomen of door hem bezeten vermogen in overeenstemming met enige bepaling van dit Verdrag in Albanië van belastingheffing is vrijgesteld, mag Albanië desalniettemin, bij het berekenen van het belastingbedrag over het resterende inkomen of vermogen van die inwoner, het vrijgestelde inkomen of vermogen in aanmerking nemen.

HOOFDSTUK V

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 23A

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepaling van dit Verdrag.

2. Een persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat en die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in die andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, wordt, behoudens het derde en het vierde lid van dit artikel, geacht in verband met die werkzaamheden in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een aldaar gevestigd vast middelpunt.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden worden verricht gedurende een tijdvak dat in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaat. Echter, voor de toepassing van dit lid:

a. worden werkzaamheden verricht door een met een andere onderneming gelieerde onderneming geacht te zijn verricht door de onderneming waaraan zij gelieerd is indien de desbetreffende werkzaamheden in wezen gelijksoortig zijn aan de door de laatstgenoemde onderneming verrichte werkzaamheden;

b. worden twee ondernemingen geacht gelieerd te zijn indien de een direct of indirect onder toezicht staat van de andere, of indien beide direct of indirect onder toezicht staan van een derde of van derden.

4. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats, of tussen plaatsen, in een Verdragsluitende Staat waar werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of uit de exploitatie van sleepboten en andere schepen die bij zodanige werkzaamheden behulpzaam zijn, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is. Deze bepaling is niet van toepassing indien het schip of luchtvaartuig wordt geëxploiteerd door een vaste inrichting in de zin van artikel 5 van dit Verdrag, of indien de werkzaamheden zich in een tijdvak van twaalf maanden voortzetten voor een tijdvak van meer dan zes maanden.

5. a. Behoudens onderdeel b van dit lid, mogen salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met de exploratie of exploitatie van de in die andere Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, tot de mate waarin de werkzaamheden in die andere Staat buitengaats worden uitgeoefend, in die andere Staat worden belast. De ter zake verkregen beloning is evenwel slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar indien de dienstbetrekking buitengaats wordt uitgeoefend voor een werkgever die geen inwoner is van de andere Staat en in een tijdvak van 12 maanden een tijdvak of tijdvakken een totaal van 30 dagen niet te boven gaat of gaan.

b. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een

dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat wordt gebruikt voor het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats, of tussen plaatsen, in de andere Verdragsluitende Staat waar werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van sleepboten en andere schepen die bij zulke werkzaamheden behulpzaam zijn, mogen worden belast in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming die deze activiteiten verricht inwoner is. Deze bepaling is niet van toepassing indien het schip of het luchtvaartuig wordt geëxploiteerd door een vaste inrichting in de zin van artikel 5 van dit Verdrag, of indien de activiteiten zich in een tijdvak van twaalf maanden voor een tijdvak van meer dan zes maanden voortzetten.

6. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van:

- a. rechten tot exploratie of exploitatie; of
- b. goederen gelegen in de andere Verdragsluitende Staat en gebruikt in verband met de exploratie van de in die andere Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen; of
- c. aandelen die hun waarde onmiddellijk of middellijk, geheel of grotendeels, ontleen aan zulke rechten of aan zulke goederen of aan zulke rechten en goederen tezamen, mogen in die andere Staat worden belast.

In dit lid wordt onder „rechten tot exploratie of exploitatie” verstaan rechten op goederen die worden voortgebracht met exploratie of exploitatie van de in de andere Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, daaronder begrepen rechten ter zake van belangen bij die goederen of de voordelen daaruit.

Artikel 24

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonstaat betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

- a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en
- b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat „pensioenregeling” mede een pensioenregeling die in het leven is geroepen uit hoofde van een publiek socialezekerheidsstelsel.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming. Dit lid is echter niet van toepassing op belastingen geheven ter zake van verleende diensten.

Artikel 25

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 24, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Wanneer moeilijkheden of twijfelpunten die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag niet binnen een periode van twee jaar nadat de vraag is gerezen opgelost kunnen worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg ingevolge de voorgaande leden van dit artikel, kan het geval op verzoek van een van de Verdragsluitende Staten, worden voorgelegd voor arbitrage, echter slechts nadat de procedures die beschikbaar zijn op grond van het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel volledig zijn uitgeput en mits de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen er schriftelijk mee instemmen te zijn gebonden door de beslissing van de arbitragecommissie. De arbitragecommissie wordt geïnstalleerd door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten. De bevoegde autoriteiten van de Verdrag-

sluitende Staten bereiken overeenstemming omtrent en instrueren de arbitragecommissie betreffende bepaalde procedureregels, zoals het benoemen van een voorzitter, de procedures om tot een beslissing te komen en het bepalen van termijnen. De beslissing van de arbitragecommissie in een bepaald geval is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Artikel 26

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming, die worden geheven ten behoeve van de Verdragsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voorzover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1 en 2. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarnaar in de eerste zin wordt verwezen. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekendmaken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 25, vijfde lid, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure uit te voeren. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van artikel 28. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verkregen inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 27

Bijstand bij invordering

1. De Verdragsluitende Staten komen overeen elkaar hulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving of administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking hebbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Verdragsluitende Staat vordert de aangezochte Verdragsluitende Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn slechts van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet worden bestreden.

Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

4. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

a. indien de verzoekende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;

b. indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Staten partij zijn.

5. De executoriale titel in de verzoekende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld, dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Staat.

6. De bevoegde autoriteiten van de Staten stellen in onderlinge overeenstemming regels vast betreffende de toepassing van dit artikel.

Artikel 28

Beperking van de artikelen 26 en 27

In geen geval worden de bepalingen van de artikelen 26 en 27 aldus uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, of beroepsgeheim of een fabrieks-, of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 29

Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere verdragen.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 30

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking vijftien dagen na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat aan de in hun onderscheiden Staten constitutioneel vereiste formaliteiten is voldaan, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor de belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het Verdrag in werking is getreden.

Artikel 31

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht tot het door een van de Verdragsluitende Staten wordt beëindigd. Elk van de Verdragsluitende Staten kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar te beginnen na het verstrijken van een tijdvak van vijf jaar na de datum van zijn inwerkingtreding een schriftelijke kennisgeving van beëindiging te doen. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

De ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, hebben dit Verdrag ondertekend.

GEDAAN te Tirana, op 22 juli 2004, in tweevoud, in de Nederlandse, de Albanese en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authen-

tiek. Ingeval de Nederlandse en de Albanese tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

B. R. BOT

Voor de Republiek Albanië

K. ISLAMI

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Albanië gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. Ad Artikel 2

Het is wel te verstaan dat dit Verdrag van toepassing is op belastingen naar het vermogen zodra, na de ondertekening van dit Verdrag, beide Staten een algemene belasting naar het vermogen zouden invoeren.

II. Ad Artikel 3, eerste lid, onderdeel e

Ingeval een lichaam dat voor de belastingheffing als rechtspersoon wordt behandeld in een Verdragsluitende Staat als zodanig aan belasting is onderworpen, maar het inkomen van dat lichaam in de andere Verdragsluitende Staat als inkomen van de gerechtigden tot dat lichaam wordt belast, nemen de bevoegde autoriteiten zodanige maatregelen dat enerzijds geen dubbele belasting blijft bestaan, maar anderzijds wordt voorkomen dat enkel als gevolg van de toepassing van het Verdrag inkomen (gedeeltelijk) niet aan belastingheffing wordt onderworpen. Indien noodzakelijk kunnen de bevoegde autoriteiten maatregelen nemen die afwijken van hun nationale wetgeving maar die in overeenstemming zijn met de context van het Verdrag.

III. Ad Artikelen 3, 4, 8, 13 en 22

Het is wel te verstaan dat bij de vaststelling van de „plaats van werkelijke leiding” als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel g, artikel 4, derde lid, artikel 8, eerste lid, artikel 13, derde lid en in artikel 22, derde lid, omstandigheden, zoals, onder andere, de plaats waar de feitelijke leiding van en toezicht op het lichaam plaatsvindt, de plaats waar de besluitvorming op het hoogste niveau over de belangrijke beleidsaangelegenheden die essentieel zijn voor de leiding van een lichaam plaatsvindt, de plaats die, vanuit een economisch en functioneel standpunt bezien, een toonaangevende rol speelt in de leiding van een lichaam en de plaats waar de belangrijkste gegevens betreffende de financiële administratie worden bewaard, in aanmerking genomen mogen worden.

IV. Ad Artikel 4

1. De uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” omvat mede een pensioenfonds dat volgens de wettelijke bepalingen van een Verdragsluitende Staat erkend is en onder toezicht staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat.

2. Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

V. Ad Artikel 5

1. Het is wel te verstaan dat het gebruik maken van inrichtingen uitsluitend voor de aflevering van aan een onderneming van een Verdragsluitende Staat toebehorende goederen of koopwaar op zichzelf nog geen vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat in de zin van artikel 5 vormt. Echter, indien een dergelijke aflevering plaatsvindt in combinatie met een andere werkzaamheid van die onderneming in de andere Verdragsluitende Staat dan de werkzaamheden genoemd in artikel 5, vierde lid, wordt die onderneming geacht zijn bedrijf in die andere Verdragsluitende Staat uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.

2. Voorts is het wel te verstaan dat elke combinatie van werkzaamheden, genoemd in artikel 5, vierde lid, onderdelen a tot en met e, uitgeoefend door een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat niet geacht wordt een vaste inrichting van de onderneming in die andere Verdragsluitende Staat te vormen, mits het totaal van de werkzaamheden wordt aangemerkt als een werkzaamheid van voorbereidende aard of het karakter heeft van een hulpwerkzaamheid.

VI. Ad Artikelen 5, 6, 7, 13 en 23A

Het is wel te verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten worden geacht te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

VII. Ad Artikelen 5, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 21, 22 en 24

Het is wel te verstaan dat onder een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend wordt verstaan een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat, geheel of gedeeltelijk, haar bedrijf uitoefent.

VIII. Ad Artikel 7

Het is wel te verstaan dat, met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting worden bepaald uitsluitend op basis van dat deel van de inkomsten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting uitsluitend bepaald op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting gevestigd is. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

IX. Ad Artikel 7

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard,

of voor diensten van adviserende of toezichhoudende aard, worden aan gemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van het Verdrag van toepassing zijn.

X. Ad Artikel 8

Het is wel te verstaan dat voor de toepassing van artikel 8, voordelen uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede omvatten voordelen verkregen uit het verhuren van schepen en luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning, mits geëxploiteerd in internationaal verkeer en mits die verhuuropbrengsten een incidentele bron van inkomsten vormen naast de voordelen als beschreven in het eerste lid van artikel 8.

XI. Ad Artikel 9

Voor de toepassing van artikel 9 is het wel te verstaan dat overeenkomsten gesloten tussen gelieerde ondernemingen, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde zijn als bedoeld in artikel 9, eerste lid, en zullen worden behandeld volgens de principes van artikel 9 en voor belastingdoeleinden op dezelfde wijze kunnen worden aangepast als elke andere transactie tussen gelieerde ondernemingen.

XII. Ad Artikel 10

Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, heft de Verdragssluitende Staat waarvan het lichaam inwoner is geen belasting op dividenden betaald door dat lichaam, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een pensioenfonds is als bedoeld in onderdeel IV van dit Protocol.

XIII. Ad Artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

XIV. Ad Artikelen 10 en 13

Het is wel te verstaan dat inkomsten die worden ontvangen in verband

met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of een inkoop van eigen aandelen door een lichaam worden behandeld als inkomsten uit aandelen en niet als vermogenswinsten.

XV. Ad Artikel 13, vierde lid

Het is wel te verstaan dat de bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten in elk afzonderlijk geval in onderling overleg zullen vaststellen of het vermogen van een lichaam wel of niet, direct of indirect, hoofdzakelijk bestaat uit onroerende zaken.

XVI. Ad Artikel 10, achtste lid, en Artikel 13, zesde lid

Waar het betreft de toepassing van artikel 10, achtste lid, en artikel 13, zesde lid, omvat de uitdrukking „een lichaam dat volgens de wetgeving van een Verdragssluitende Staat inwoner is van die Staat” mede:

- a. een lichaam dat zijn plaats van werkelijke leiding in die Verdragssluitende Staat heeft; en
- b. een lichaam waarvan de plaats van werkelijke leiding is overgeplaatst vanuit die Verdragssluitende Staat, mits de plaats van werkelijke leiding van dat lichaam voorafgaande aan de verplaatsing van de plaats van zijn werkelijke leiding voor een tijdvak van ten minste vijf jaar in die Verdragssluitende Staat gevestigd was. In dat geval wordt dat lichaam slechts voor een tijdvak van tien jaar na de verplaatsing van zijn plaats van werkelijke leiding geacht inwoner van die Verdragssluitende Staat te zijn.

XVII. Ad Artikel 16

1. Het is echter wel te verstaan dat artikel 16 ook van toepassing is op beloningen betaald aan een persoon als bedoeld in artikel 16 ter zake van andere functies verricht voor de onderneming.

2. Het is wel te verstaan dat, in het geval van Nederland, een lid van de raad van beheer of van een soortgelijk orgaan mede omvat een „bestuurder of commissaris” van een Nederlands lichaam, hetgeen betrekking heeft op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

VIII. Ad Artikel 25

De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen, zondig in strijd met hun respectieve nationale wetgeving, ter zake van een overeengekomen regeling in het kader van een onderling overleg op basis van het bepaalde in artikel 25, tevens overeenkomen dat de Staat waarin ingevolge eerdergenoemde regeling sprake is van een additionele belastingheffing,

met betrekking tot deze additionele belastingheffing afziet van belastingverhogingen, boetes, interest en kosten, indien de andere Verdragssluitende Staat, waarin ingevolge de regeling sprake is van een corresponderende vermindering van belasting, afziet van de betaling van interest verschuldigd met betrekking tot een dergelijke vermindering van belasting.

XIX. Ad Artikel 26

Artikel 26 is, waar het betreft staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen, niet van toepassing op andere belastingen dan de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is.

XX.

Het is wel te verstaan dat wanneer de Nederlandse Antillen en/of Aruba een belastingregime hebben ingevoerd dat in overeenstemming is met de internationaal aanvaarde belastingprincipes (de zogenoemde OESO-normen) en mits het uitvoeringsbeleid van hun wetgeving ook in overeenstemming is met eerdergenoemde principes, is Albanië bereid te overwegen om met die landen besprekingen te voeren over de mogelijkheid van het sluiten een bilateraal verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting.

De ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, hebben dit Protocol ondertekend.

GEDAAN te Tirana, op 22 juli 2004, in tweevoud, in de Nederlandse, de Albanese en Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Albanese tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

B. R. BOT

Voor de Republiek Albanië

K. ISLAMI

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF ALBANIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of Albania

Desiring, for the purpose of further developing and facilitating their economic relationship, to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and for the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

- de inkomstenbelasting (income tax);

- de loonbelasting (wages tax);

- de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965);

- de dividendbelasting (dividend tax);

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Albania :

(i) tatimet mbi te ardhurat (perfshire tatimin mbi fitimet e kompanive dhe tatimin mbi te adhurat personale) (the income taxes (including corporate profits tax and personal income tax));

(ii) tatimin mbi biznesin e vogel (the tax on small business activities); and

(iii) tatimin mbi pasurine (the property tax);

(hereinafter referred to as "Albanian Tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or Albania as the context requires;

the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and Albania;

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the seabed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Albania" means the Republic of Albania, and when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Albania including territorial waters and air space over them as well as any area beyond the territorial waters of the Republic of Albania which, under its laws and in accordance with international law, is an area within which the Republic of Albania may exercise its rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any legal entity which is treated as a juridical person for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "national" means:

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the Netherlands the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Albania the General Taxation Department.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration, or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if from the preceding criteria it is not possible to determine the Contracting State in which the person is resident only, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - a) a building site or construction or installation project if it lasts more than nine months, and
 - b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue within the country for a period or periods aggregating more than nine months in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are

made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment,

including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International shipping and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, but the tax so charged shall not exceed:

a) 0 percent of the gross amounts of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly or indirectly at least 50 percent of the capital of the company the capital of which is wholly or partly divided into shares paying the dividends and has invested more than \$ 250.000 in the capital of the company paying the dividends;

b) 5 percent of the gross amounts of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly or indirectly at least 25 percent of the capital of the company the capital of which is wholly or partly divided into shares paying the dividends;

c) 15 percent of the gross amounts of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares, or other rights not being debt-claims, participating in profits, and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 8 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

8. Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), dividends paid by a company whose capital is divided into shares and which under the laws of a State is a resident of that State, to an individual who is a resident of the other State may be taxed in the first-mentioned State in accordance with the laws of that State if that individual - either alone or with his or her spouse - or one of their relations by blood or marriage in the direct line directly or indirectly holds at least 5 percent of the issued capital of a particular class of shares in that company. This provision shall apply only if the individual to whom the dividend is paid has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last ten years preceding the year in which the dividend is paid and provided that, at the time he became a resident of the other State, the above-mentioned conditions regarding share ownership in the said company were satisfied.

In cases where, under the domestic laws of the first-mentioned State, an assessment has been issued to the individual to whom the dividend is paid in respect of the alienation of the aforesaid shares deemed to have taken place at the time of his emigration from the first-mentioned State, the above shall apply only as long as part of the assessment is still outstanding.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient of the interest is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 percent of the gross amount of interest, in the case of interest arising in a Contracting State and paid on a loan granted by a bank or any other financial institution of the other Contracting State, including investment banks and savings banks, and insurance companies; and
- b) 10 percent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof shall be taxable only in that other State if the payer or the recipient of the interest is the Government of a Contracting State, a political subdivision or local authority thereof or the central bank of a Contracting State, or if the interest is paid in respect of a loan granted, approved, guaranteed or insured, directly or indirectly, by the Government of a Contracting

State, the central bank of a Contracting State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by the Government of a Contracting State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 as the case may be shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or a fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or a fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films, and films or tapes for radio or television broad-

casting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship then, for the purposes of this paragraph, it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

4. Where a resident of a Contracting State owns more than 5 percent of the shares or other rights in a company of which the property consists, directly or indirectly, principally

of immovable property situated in the other Contracting State, gains from the alienation of such shares may be taxed in that other Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 5, a Contracting State may, in accordance with its own laws, including the interpretation of the term "alienation", levy tax on gains derived by an individual who is a resident of the other Contracting State from the alienation of shares in, "jouissance" rights or debt claims on a company whose capital is divided into shares and which, under the laws of the first-mentioned Contracting State, is a resident of that State, and from the alienation of part of the rights attached to the said shares, "jouissance" shares or debt claims, if that individual - either alone or with his or her spouse - or one of their relations by blood or marriage in the direct line directly or indirectly holds at least 5 percent of the issued capital of a particular class of shares in that company. This provision shall apply only if the individual who derives the gains has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last ten years preceding the year in which the gains are derived and provided that, at the time he became a resident of the other Contracting State, the above-mentioned conditions regarding share ownership in the said company were satisfied.

In cases where, under the domestic laws of the first-mentioned State, an assessment has been issued to the individual in respect of the alienation of the aforesaid shares deemed to have taken place at the time of his emigration from the first-mentioned State, the above shall apply only insofar as part of the assessment is still outstanding.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional or other similar services of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15. Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' fees

1. Directors' fees or other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Where the payment mentioned in paragraph 1 is derived by a person who exercises activities of a regular and substantial character in a permanent establishment situated in a State other than a State of which the company is a resident and the payment is deductible in determining the taxable profit of that permanent establishment then, notwithstanding the provision of paragraph 1 of this Article, to the extent to which is so deductible, shall be taxable only in the State in which the permanent establishment is situated.

Article 17. Entertainers and sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14

and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sports person are exercised.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment, as well as annuities paid to a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a pension or other similar remuneration, annuity, or any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State, may also be taxed in the Contracting State from which it is derived, in accordance with the laws of that State:

- a) if and insofar as the entitlement to this pension or other similar remuneration or annuity in the Contracting State from which it is derived is exempt from tax, or the contributions associated with the pension or other similar remuneration or annuity made to the pension scheme or insurance company were deducted in the past when calculating taxable income in that State or qualified for other tax relief in that State; and
- b) if and insofar as this pension or other similar remuneration or annuity is in the Contracting State of which the recipient thereof is a resident not taxed at the generally applicable rate for income derived from employment, or less than 90 percent of the gross amount of the pension or other similar remuneration or annuity is taxed; and
- c) if the total gross amount of the pensions and other similar remuneration and annuities, and any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State, in any calendar year exceeds the sum of 20.000 Euro.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, if this pension or other similar remuneration is not periodic in nature, is paid in respect of past employment in the other Contracting State and is paid out before the date on which the pension commences, or if a lump-sum payment is made in lieu of the right to an annuity before the date on which the annuity commences, the payment or this lump-sum may also be taxed in the Contracting State from which it is derived.

4. A pension or other similar remuneration or annuity is deemed to be derived from a Contracting State if and insofar as the contributions or payments associated with the pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from it qualified for tax relief in that State. The transfer of a pension from a pension fund or an insurance company in a Contracting State to a pension fund or an insurance company in another State will not restrict in any way the taxing rights of the first-mentioned State under this Article.

5. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2. They shall also decide what details the resident

of a Contracting State must submit for the purpose of the proper application of the Convention in the other Contracting State, in particular so that it can be established whether the conditions referred in subparagraphs (a), (b) and (c) of paragraph 2 have been met.

6. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

7. Whether and to what extent a pension or similar remuneration falls under this Article or under Article 19, is determined by the nature of the past employment, as private or governmental, during which the entitlement to that part of the pension or similar remuneration was built up.

Article 19. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students and apprentices

1. Where a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, any payments received for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment not covered by paragraph 1, a student or business apprentice described in paragraph 1 shall, in addition,

be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of the State which he is visiting.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be shall apply.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER IV. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23. Elimination of double taxation

1. Double taxation shall be eliminated as follows in the Netherlands:

- a) The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Albania.
- b) However, where a resident of the Netherlands derives items of income or capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13,

paragraph 1 of Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 2 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19, paragraph 2 of Article 21 and paragraphs 1 and 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Albania and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income or capital by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income or capital shall be deemed to be included in the amount of the items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

- c) Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 (subparagraph b and c) of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, Article 16, Article 17 and paragraphs 2, 4, 5 and 6 of Article 23A of this Convention may be taxed in Albania to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Albania on these items of income, but shall, in case the provisions of the Netherlands law for the avoidance of double taxation provides so, not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

This subparagraph shall not restrict allowance now or hereafter accorded by the provisions of the Netherlands law for the avoidance of double taxation, but only as far as the calculation of the amount of the reduction of Netherlands tax is concerned with respect to the aggregation of income from more than one country.

- d. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Albania on items of income which according to Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, Article 14 and paragraph 2 of Article 21 of this Convention may be taxed in Albania to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1, if and insofar as the Netherlands under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation allows a deduction from the Netherlands tax of the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this deduction the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply accordingly.

2. Double taxation shall be eliminated as follows in Albania:

- a) Where a resident of Albania derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Netherlands, Albania shall allow:
- (i) as a deduction from Albanian tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in the Netherlands; and

(ii) as a deduction from Albanian tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the Albanian tax on income or on capital as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Albania is exempt from tax in Albania, Albania may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

CHAPTER V. SPECIAL PROVISIONS

Article 23A. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.

2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve-month period. However, for the purposes of this paragraph:

- a) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
- b) two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

4. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident. This provision shall not apply if the vessel or aircraft is operated by a permanent establishment in the sense of Article 5 of this Convention, or activities are continued for more than 6 months in any twelve-month period.

5. a) Subject to sub-paragraph (b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected

with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period.

b) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the Contracting State of which the enterprise carrying on such activities is a resident. This provision shall not apply if the vessel or aircraft is operated by a permanent establishment in the sense of Article 5 of this Convention, or the activities are continued for more than 6 months in any twelve-month period.

6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) exploration or exploitation rights; or
- b) property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State; or
- c) shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together,

may be taxed in that other State.

In this paragraph "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article I, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation

purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

- a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and
- b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State. For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description. However, this paragraph does not apply to taxes levied in respect of services applied.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mu-

tual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration, but only after fully exhausting the procedures available under paragraphs 1 to 4 of this Article and provided the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The arbitration board shall be installed by the competent authorities of the Contracting States. The competent authorities of the Contracting States shall agree on and instruct the arbitration board regarding specific rules of procedure, such as appointment of a chairman, procedures for reaching a decision and the establishment of time limits. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 25, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 28. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 27. Assistance in collection

1. The Contracting States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective laws or administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant Contracting State the requested Contracting State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;
- b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other agreement to which both of the States are parties.

5. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

6. The competent authorities of the States shall by common agreement prescribe rules concerning the application of this Article.

Article 28. Limitation of Articles 26 and 27

In no case shall the provisions of Articles 26 and 27 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 29. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VI. FINAL PROVISIONS

Article 30. Entry into force

This Convention shall enter into force on the fifteenth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving the written notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

The undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Tirana this 22 day of July 2004, in duplicate, in the Netherlands, Albanian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Albanian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

B. R. BOT

For the Republic of Albania:

K. ISLAMI

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Albania, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 2

It is understood that this Convention shall apply to taxes on capital as soon as after the signature of this Convention both States would introduce a general tax on capital.

II. Ad paragraph 1, subparagraph e of Article 3

In case an entity that is treated as a body corporate for tax purposes is liable as such to tax in a Contracting State, but the income of that entity is taxed in the other Contracting State as income of the participants in that entity, the competent authorities shall take such measures that on the one hand no double taxation remains, but on the other hand it is prevented that merely as a result of application of the Convention income is (partly) not subject to tax. If necessary the competent authorities can take measures deviating from their national legislation but in accordance with the context of the Convention.

III. Ad Articles 3, 4, 8, 13 and 22

It is understood that when establishing the "place of effective management" as meant in sub-paragraph g of paragraph 1 of Article 3, paragraph 3 of Article 4, paragraph 1 of Article 8, paragraph 3 of Article 13, and in paragraph 3 of Article 22 circumstances which may, inter alia, be taken into account are the place where a company is actually managed and controlled, the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic and functional point of view and the place where the most important accounting books are kept.

IV. Ad Article 4

1. The term "resident of a Contracting State" also includes a pension fund that is recognized and controlled according to the statutory provisions of a Contracting State and the income of which is generally exempt from tax in that State.

2. An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

V. Ad Article 5

1) It is understood that the use of facilities solely for the purpose of delivery of goods or merchandise belonging to an enterprise of a Contracting State does in itself not constitute a permanent establishment of that enterprise in the other Contracting State within the meaning of Article 5. If, however, such delivery takes place in combination with any activity, other than the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5, of that enterprise in the other Contracting State, than that enterprise will be deemed to carry on business in that other Contracting State through a permanent establishment situated therein.

2) It is further understood, that any combination of the activities mentioned in subparagraphs a) through e) of paragraph 4 of Article 5 carried on by an enterprise of a Contracting State in the other Contracting State will not be deemed to constitute a permanent establishment of the enterprise in that other Contracting State, provided that the overall activity is to be considered as an activity of an auxiliary or of a preparatory character.

VI. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 23A

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the seabed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

VII. Ad Article 5, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 21, 22, 24

It is understood that a fixed place of business of an enterprise through which the business is wholly or partly carried on means a fixed place of business through which an enterprise of a Contracting State, wholly or partly, carries on business in the other Contracting State.

VIII. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, it is understood that where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

IX. Ad Article 7

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

X. Ad Article 8

It is understood that for the purposes of Article 8, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic if such rental profits are an occasional source of income to the profits described in paragraph 1 of Article 8.

XI. Ad Article 9

Concerning the application of Article 9, it is understood that agreements concluded between associated enterprises, such as costsharing agreements or general services agreement, for or based on the allocation of the executive, general administrative, technical and commercial expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in paragraph 1 of Article 9 and will be treated according to the principles of Article 9 and may be adjusted for tax purposes in the same way like any other transaction between associated enterprises.

XII. Ad Article 10

Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company is a resident shall not levy a tax on dividends paid by that company, if the beneficial owner of the dividends is a pension fund referred to in paragraph IV of this Protocol.

XIII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

XIV. Ad Articles 10 and 13

It is understood that income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares and not as capital gains.

XV. Ad Article 13, paragraph 4

It is understood that the competent authorities of the Contracting States shall in mutual agreement in each separate case determine whether or not the property of a company, directly or indirectly, principally consists of immovable property.

XVI. Ad Article 10, paragraph 8 and Article 13, paragraph 6

As regards the application of paragraph 8 of Article 10 and paragraph 6 of Article 13 the term "a company which under the laws of a Contracting State is a resident of that State" includes:

- a) a company that has its place of effective management in that Contracting State; and
- b) a company which place of effective management is transferred from that Contracting State, provided that the place effective management of that company, prior to the aforementioned transfer of its place of effective management, was situated for a period of at least five years in that Contracting State. In that case that company will be deemed to be a resident of that Contracting State only for a period of ten years after the transfer of its place of effective management.

XVII. Ad Article 16

1. It is, however, understood that Article 16 also applies to remuneration paid to a person as mentioned in Article 16 on account of other functions performed for the enterprise.

2. It is understood that in the case of the Netherlands a member of the board of director or a similar organ includes a "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company, meaning persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XVIII. Ad Article 25

The competent authorities of the States may also agree, with respect to any agreement reached as a result of a mutual agreement procedure as meant in Article 25, if necessary contrary to their respective national legislation, that the State, in which there is an additional tax charge as a result of the aforementioned agreement, will not impose any increases, surcharges, interest and costs with respect to this additional tax charge, if the other State in which there is a corresponding reduction of tax as a result of the agreement, refrains from the payment of any interest due with respect to such a reduction of tax.

XIX. Ad Article 26

Article 26 will, for political subdivisions or local authorities, not be applicable to other taxes than those covered by this Convention.

XX

It is understood that if the Netherlands Antilles and/or Aruba have introduced a tax system which is in conformity with internationally accepted taxation principles (the so-called OECD-standards) and provided that the policy of execution of their laws is also in conformity with the aforementioned principles, Albania is prepared to consider discussions with those countries on the possibility of concluding a bilateral convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion.

The undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Tirana this 22 day of July 2004, in duplicate, in the Netherlands, Albanian and English languages, all the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Albanian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

B. R. BOT

For the Republic of Albania:

K. ISLAMI

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA
RÉPUBLIQUE D'ALBANIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume des Pays-Bas et la République d'Albanie

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune afin de développer et de faciliter davantage leurs relations économiques,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. CHAMP DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des traitements et salaires payés par les entreprises; ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) au Pays-Bas :

- L'impôt de l'Etat sur le revenu (de inkomstenbelasting);
- L'impôt sur les salaires (de loonbelasting);
- L'impôt sur les sociétés (de vennootschapsbelasting); y compris le prélèvement de l'Etat sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (de Mijnwet 1810) au titre des concessions octroyées depuis 1967, ou de la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (de Mijnwet Continentaal Plat 1965) ;
- L'impôt sur les dividendes (de dividendenbelasting);
(ci-après dénommés " l'impôt néerlandais ")

b) en Albanie :

- i) les impôts sur le revenu (y compris l'impôt sur les bénéfices des sociétés et l'impôt sur le revenu des personnes physiques) " tatimet mbi te ardhurat (perfshire tatimin mbi fitimet e kompanive dhe tatimin mbi te adhurat personale "
 - ii) l'impôt sur les petites entreprises industrielles et commerciales " tatimin mbi biznesin e vogel "
 - iii) l'impôt sur la fortune " tatimin mbi pasurine "
- (ci-après dénommés " l'impôt albanais ")

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient instaurés après la date de sa signature et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent toutes les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

- a) les expressions " un Etat contractant " et " l'autre Etat contractant " s'entendent, selon le contexte du Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) ou de l'Albanie;
L'expression " les Etats contractants " désigne le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) et l'Albanie;
- b) Le terme " Pays-Bas " s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe, y compris sa mer territoriale et toute zone située au-delà de la mer territoriale sur laquelle les Pays-Bas, conformément au droit international, exercent leur juridiction ou leurs droits souverains sur le fond de la mer, son sous-sol et ses eaux surjacentes, ainsi que sur leurs ressources naturelles;
- c) le terme " Albanie " désigne la République d'Albanie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire que la République d'Albanie, y compris les eaux territoriales et l'espace aérien situé au-dessus de celles-ci, ainsi que toute zone située au-delà des eaux territoriales de la République d'Albanie qui, selon sa législation propre et en conformité du droit international, constitue une zone sur laquelle la République d'Albanie peut exercer ses droits sur le fond de la mer et son sous-sol et sur leurs ressources naturelles.
- d) le terme " personne " s'entend des personnes physiques, des sociétés et de tout autre groupement de personnes;
- e) le terme " société " s'entend de toute entité juridique considérée comme une personne morale aux fins de l'impôt;
- f) les expressions "entreprise d'un Etat contractant " et " entreprise de l'autre Etat contractant " s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un ré-

sident d'un Etat contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) l'expression " trafic international " s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise ayant son siège de direction effective dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) le terme " national " désigne :

i) toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;

ii) toute personne morale, société de personnes ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un Etat contractant;

i) l'expression " autorité compétente " désigne :

i) aux Pays-Bas; le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) en Albanie, l'Administration des impôts;

2. Aux fins de l'application de la Convention par l'un des Etats contractants, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, au moment considéré, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué audit terme ou à ladite expression par la législation fiscale de cet Etat l'emportant sur celui qui leur est attribué par les autres lois de cet Etat.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression " résident d'un Etat contractant " s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt à raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'immatriculation ou de tout autre critère analogue, et inclut aussi cet Etat et toute subdivision politique ou collectivité locale de celui-ci. Toutefois, cette expression ne comprend pas une personne assujettie à l'impôt dans ledit Etat au seul titre des revenus qu'elle tire de sources situées dans cet Etat ou de la fortune qui y est sise.

2. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) elle est considérée comme un résident uniquement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

- c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
- d) Si les critères précédents ne permettent pas de déterminer l'Etat contractant dont la personne est un résident, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression " établissement stable " désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression " établissement stable " comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier; et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression " établissement stable " englobe également :

- a) Un chantier de construction ou un projet de construction ou de montage, lorsque sa durée est supérieure à neuf mois, et
- b) La fourniture de services, y compris de services de consultant, par une entreprise par l'intermédiaire d'employés ou autre personnel engagés par l'entreprise à cette fin, mais uniquement lorsque les activités de cette nature se poursuivent dans le pays pendant une ou plusieurs périodes totalisant plus de 9 mois au cours de toute période de 12 mois commençant ou s'achevant au cours de l'exercice fiscal considéré.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas " établissement stable " si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage ou d'exposition;
- c) des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de la transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'achat de biens ou de marchandises ou de la collecte d'informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 lorsqu'une personne -autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise et dispose dans ledit Etat du pouvoir qu'elle exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de ladite personne ne soient limitées à celles visées au paragraphe 4 qui, si elles étaient exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise et que sont posées ou imposées aux relations commerciales et financières entre l'entreprise et l'agent des conditions différant de celles qui auraient été convenues entre entreprises indépendantes, cette personne n'est pas considérée comme un agent jouissant d'un statut indépendant au sens dudit paragraphe.

7. Le fait qu'une société, qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant, ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou de toute autre manière), ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sis dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression " biens immobiliers " a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend dans tous les cas les accessoires, le cheptel mort ou vif et les équipements des exploitations agricoles ou forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou et de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices ne sont imposables dans l'autre Etat que dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque Etat contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait dû réaliser s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant, en toute indépendance, avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat contractant où est sis cet établissement stable soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit Etat contractant de déterminer les bénéfices à imposer selon la méthode habituelle de répartition; toutefois, les résultats de la méthode de répartition adoptée doivent être conformes aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement stable a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenus traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien international

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port

d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

- a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
- b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant et que,

dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui régiraient les relations entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 0 pour cent des montants bruts des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement ou indirectement 50 pour cent au moins du capital de la société payant les dividendes, ledit capital étant divisé en totalité ou en partie en actions et qu'il a investi plus de 250.000 dollars dans le capital de la société considérée.
- b) 5 pour cent des montants bruts des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement ou indirectement 25 pour cent au moins du ca-

pital de la société, ayant les dividendes, ledit capital étant divisé en totalité ou en partie en actions.

c) 15 pour cent des montants bruts des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfiques qui servent au paiement des dividendes.

5. Le terme " dividendes " employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mines, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 , 2 et 8 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, étant un résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfiques ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat; ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfiques sur les bénéfiques non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfiques non distribués consistent en tout ou partie en bénéfiques ou revenus provenant de cet autre Etat.

8. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les dividendes payés par une société dont le capital est divisé en actions et qui, en vertu des lois d'un Etat est un résident de cet Etat, à une personne physique qui est un résident de l'autre Etat, sont imposables dans le premier Etat en vertu des lois de cet Etat si la personne - seule ou avec son conjoint - ou l'un de leurs parents ou alliés en ligne directe ou indirecte détient 5 pour cent au moins du capital souscrit, représenté par une catégorie d'actions de cette société. Cette disposition ne s'applique que si la personne physique à qui le dividende est payé a été un résident du premier Etat au cours des dix dernières années précédant l'année au cours de laquelle le dividende est payé et pour autant que les conditions précitées en matière de propriété d'actions de la société considérée aient été remplies au moment où cette personne est devenue un résident de l'autre Etat contractant.

Lorsque, en vertu de la législation interne du premier Etat, un avis d'imposition a été adressé à la personne physique à qui le dividende est payé au titre de l'aliénation des actions susmentionnées- aliénation qui est réputée avoir eu lieu de son émigration hors du premier Etat, les dispositions ci-dessus ne s'appliquent qu'aussi longtemps qu'une partie des impôts dus reste à acquitter.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des intérêts, si les intérêts proviennent d'un Etat contractant et sont payés au titre d'un prêt octroyé par une banque ou autre institution financière de l'autre Etat contractant, y compris par une banque d'investissement ou d'épargne, ou par une compagnie d'assurance, et
- b) 10 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant qui en est le bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet autre Etat si le débiteur ou le bénéficiaire des intérêts est le Gouvernement d'un Etat contractant, une subdivision politique ou une collectivité locale de celui-ci, ou la banque centrale d'un Etat contractant, ou si l'intérêt est payé au titre d'un prêt octroyé, garanti ou assuré directement ou indirectement par le Gouvernement d'un Etat contractant, la banque centrale d'un Etat contractant, ou tout autre organisme ou agent (y compris une institution financière) appartenant au Gouvernement d'un Etat contractant ou contrôlé par lui.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

5. Le terme " intérêts " au sens du présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assortis ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur et, notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités de retard ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif d'où proviennent les intérêts, étant un résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance au titre de laquelle les intérêts sont payés s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident dudit Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la créance donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base sont situés.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des inté-

rêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à de dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme " redevances ", au sens du présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, pour des informations relatives à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, étant résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre Etat au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement de paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Plus-values

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

4. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant détient plus de 5 pour cent des actions ou autres droits d'une société dont l'actif, directement ou indirectement, consiste principalement en biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant, les gains provenant de l'aliénation de ces actions sont imposables dans cet autre Etat contractant.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés dans les paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

6. Nonobstant les dispositions du paragraphe 5, un Etat contractant peut imposer, conformément à sa propre législation et notamment à l'interprétation donnée au terme " aliénation ", les gains qu'une personne physique qui est un résident de l'autre Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou de bons de jouissance d'une société dont le capital est divisé en actions et qui, selon la législation du premier Etat contractant, est un résident de cet Etat, ou de créances sur cette société, ainsi que les gains que cette personne physique tire de l'aliénation d'une partie des droits attachés à ces actions, -bons de jouissance ou créances, lorsque cette personne physique- seule ou avec son conjoint- ou un de leurs parents ou alliés en ligne directe, directement ou indirectement détient au moins 5 pour cent du capital souscrit représenté par une catégorie d'actions de cette société. La présente disposition ne s'applique que lorsque la personne physique qui réalise les gains a, au cours des dix dernières années précédant celle au cours de laquelle ces gains sont réalisés, été un résident du premier Etat et pour autant que les conditions précitées en matière de possession d'actions de cette société aient été remplies au moment où cette personne est devenue un résident de l'autre Etat contractant.

Dans les cas où, en vertu de la législation nationale du premier Etat contractant, un avis d'imposition a été adressé à la personne physique au titre de l'aliénation des actions susvisées- aliénation qui est réputée avoir eu lieu lors de son émigration hors du premier Etat

contractant, la présente disposition ne s'applique que dans la mesure où une partie de l'impôt dû n'a pas encore été acquittée.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, sauf dans les cas suivants où ces revenus sont également imposables dans l'autre Etat contractant :

- a) lorsque ce résident dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans cet autre Etat; ou
- b) lorsque son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes dépassant 183 jours au total au cours d'une période de 12 mois, commençant ou finissant pendant l'année civile considérée; dans ce cas, seule la fraction des revenus tirés des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression " profession libérale " comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, dentistes, avocats, ingénieurs, architectes et comptables.

Article 15. Revenus salariés

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements, et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues au titre de l'emploi sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant perçoit au titre d'un emploi exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si les conditions suivantes sont remplies :

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat contractant pendant une ou des périodes ne dépassant pas 183 jours au total au cours d'une période de douze mois commençant ou finissant pendant l'exercice financier considéré;
- b) les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat;
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16. Jetons de présence

1. Les jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou autre organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque le paiement visé au paragraphe 1 est touché par une personne qui exerce des activités de caractère régulier et substantiel dans un établissement stable situé dans un Etat autre que celui dont la société est un résident et que ledit paiement est déductible aux fins de la détermination des bénéfices imposables de l'établissement stable, nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, le paiement, pour autant qu'il est déductible, à ce titre, n'est imposable que dans l'Etat où l'établissement stable est situé.

Article 17. Artistes du spectacle et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire des activités qu'il exerce à titre personnel dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, dans l'Etat contractant où l'artiste ou le sportif exerce ses activités.

Article 18. Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes versées à un résident d'un Etat contractant, ne sont imposables que dans cet Etat. Toute pension et autres rémunérations versées en vertu des dispositions d'un régime de sécurité sociale d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, une pension ou autre rémunération analogue, rente ou toute pension et autre paiement versés en vertu des dispositions d'un régime de sécurité sociale d'un Etat contractant sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent, conformément à la législation de cet Etat :

- a) si et dans la mesure où le droit à ladite pension ou autre rémunération analogue ou rente dans l'Etat contractant d'où elles proviennent est exempté d'impôt, ou si les contributions associées à la pension ou autre rémunération analogue ou rente versées au régime des pensions ou à la compagnie d'assurance ont été par le passé déduites lors de la détermination du revenu imposable dans cet Etat ou prises en considération pour l'octroi d'autres abattements fiscaux dans cet Etat;
- b) si et dans la mesure où ladite pension ou autre rémunération analogue ou rente ne sont pas soumises, dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire est un résident,

au taux d'imposition généralement applicable aux revenus salariés, ou si moins de 90 pour cent du montant brut de la pension ou autre rémunération analogue ou rentes est imposé; et

- c) si le montant brut total des pensions et autre rémunération analogue et de toute pension et autre paiement versés en vertu des dispositions d'un régime de sécurité sociale d'un Etat contractant au cours de toute année civile excède la somme de 20 000 euros.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si ladite pension ou autre rémunération analogue n'a pas un caractère périodique, est payée au titre d'un emploi antérieur dans l'autre Etat contractant et est payée avant la date à laquelle la pension commence, ou si le droit à une rente est remplacé par un versement forfaitaire avant la date à laquelle la rente commence, la rémunération ou ce versement forfaitaire est aussi imposable dans l'Etat contractant d'où il provient.

4. Une pension ou autre rémunération analogue ou rente sont réputées provenir d'un Etat contractant si et dans la mesure où les contributions ou les paiements associés à la pension ou autre rémunération analogue ou à la rente, ou les droits y relatifs, sont pris en considération pour l'octroi d'un abattement fiscal dans cet Etat. Le transfert d'une pension d'un fonds de pension ou d'une compagnie d'assurance dans un Etat contractant à un fonds de pension ou à une compagnie d'assurance dans un autre Etat ne limitera en aucune façon les droits d'imposition du premier Etat en vertu du présent article.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2. Elles déterminent en même temps les renseignements que le résident d'un Etat contractant doit fournir aux fins de l'application appropriée de la Convention dans l'autre Etat contractant, afin notamment d'établir si les conditions définies aux alinéas a), b) et c) du paragraphe 2 ont été remplies.

6. Le terme " rente " désigne une somme déterminée, payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'un capital suffisant versé intégralement ou en une valeur appréciable en espèces.

7. La nature privée ou publique de l'emploi antérieur pendant lequel le droit à cette partie de la pension ou rémunération analogue a été constitué détermine la mesure dans laquelle une pension ou une rémunération analogue relèvent du présent article ou de l'article 19.

Article 19. Fonction publique

- 1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un Etat contractant, une subdivision politique ou une collectivité locale de cet Etat, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui
 - i) possède la nationalité de Etat; ou

- ii) n'est pas devenue un résident de cet Etat à la seule fin de rendre les services.
- 2.a) Toute pension payée par un Etat contractant, une subdivision politique ou une collectivité locale de cet Etat, ou par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitué, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, subdivision ou collectivité n'est imposable que dans cet Etat;
- b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident et un national de cet Etat;
- 3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues, ainsi qu'aux pensions payées au titre des services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant, une subdivision politique ou une collectivité locale de cet Etat.

Article 20. Étudiants et stagiaires

1. Lorsqu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant, séjourne dans le premier Etat à la seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, les sommes qu'il reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

2. En ce qui concerne les subventions, les bourses et les rémunérations provenant d'emplois non couverts par le paragraphe 1, un étudiant ou un stagiaire correspondant à la description du paragraphe 1 bénéficie, en outre, pendant son éducation ou sa formation, des mêmes exonérations et réductions d'impôts que celles dont bénéficient les étudiants ou les stagiaires qui sont des résidents de l'Etat qu'il visite.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus, autres que les revenus provenant de biens immobiliers au sens du paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire desdits revenus, étant un résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, appartenant à un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers faisant partie d'une base fixe dont dispose un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE IV. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23. Elimination de la double imposition

1. La double imposition est éliminée de la manière suivante aux Pays-Bas :

- a) Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, peuvent inclure dans l'assiette de l'impôt les éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Albanie.
- b) Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions de l'article 6, de l'article 7, du paragraphe 6 de l'article 10, du paragraphe 6 de l'article 11, du paragraphe 4 de l'article 12, des paragraphes 1 et 2 de l'article 13, du paragraphe 1 de l'article 14, du paragraphe 1 de l'article 15, du paragraphe 2 de l'article 18, des paragraphes 1 (alinéa a)) et 2 (alinéa a)) de l'article 19, du paragraphe 2 de l'article 21 et des paragraphes 1 et 2 de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables en Albanie et sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exemptent lesdits éléments de revenu ou de fortune en accordant une réduction de l'impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition. A cet effet, lesdits éléments de revenu ou de fortune sont réputés inclus dans le montant total des éléments de revenu ou de fortune qui sont exemptés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions.
- c) En outre, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 (alinéas b et c) de l'article 10, du paragraphe 2 de l'article 11, du paragraphe 2 de l'article 12, de l'article 16, de l'article 17 et des paragraphes 2, 4, 5 et 6 de l'article 23 A de la présente Convention, sont imposables en Albanie dans la mesure où ces éléments de revenu sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé en Albanie sur ces éléments de revenu. Il ne peut toutefois, si les dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition le prévoient, peut excéder le montant de la réduction qui serait accordée si les élé-

ments de revenu ainsi inclus étaient les seuls exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition.

Le présent alinéa ne saurait limiter ni maintenant ni ultérieurement les dégrèvements autorisés par les dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition, mais ceci uniquement pour ce qui est du calcul de la réduction de l'impôt néerlandais au titre de l'accumulation des revenus provenant de plusieurs pays.

d) Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais pour l'impôt payé en Albanie au titre des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions de l'article 7, du paragraphe 6 de l'article 11, du paragraphe 4 de l'article 12, de l'article 14 et du paragraphe 2 de l'article 21 de la présente Convention sont imposables en Albanie, dans la mesure où ces éléments de revenu sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, si et dans la mesure où les Pays-Bas en vertu des dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition permet une déduction de l'impôt néerlandais de l'impôt perçu dans un autre pays sur ces éléments de revenu. Pour le calcul de cette déduction les dispositions du paragraphe 3 du présent article s'appliquent en conséquence.

2. La double imposition est éliminée de la manière suivante en Albanie :

a) lorsqu'un résident de l'Albanie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, l'Albanie accorde :

i) sur l'impôt albanais perçu sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas, et

ii) sur l'impôt albanais perçu sur la fortune de ce résident, une réduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé aux Pays-Bas.

Toutefois, dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt albanais sur le revenu ou sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables aux Pays-Bas.

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de l'Albanie reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Albanie, l'Albanie peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

CHAPITRE V. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 23A. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant toute autre disposition de la présente Convention.

2. Une personne qui est un résident d'un Etat contractant et mène dans l'autre Etat contractant des activités en mer en rapport avec l'exploitation et l'exploitation du fond de la mer et de son sous-sol et de leurs ressources naturelles situées dans cet autre Etat est réputée, sous réserve des dispositions des paragraphes 3 et 4 du présent article, exercer, pour ce qui est de ces activités, une activité industrielle ou commerciale dans cet autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y sont situés.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque les activités sont exercées au cours d'une période ne dépassant pas 30 jours au total au cours de toute période de 12 mois. Toutefois, aux fins du présent paragraphe :

- a) les activités exercées par une entreprise associée avec une autre entreprise sont considérées comme exercées par l'entreprise avec laquelle elle est associée si les activités considérées sont sensiblement les mêmes que celles exercées par la dernière de ces entreprises.
- b) deux entreprises sont réputées être associées si l'une est contrôlée directement ou indirectement par l'autre, ou que les deux sont contrôlées par un ou des tiers.

4. Les bénéficiaires que tire un résident d'un Etat contractant du transport de fournitures ou de personnel à un lieu, ou entre des lieux où des activités en rapport avec l'exploration ou l'exploitation du fond de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles sont exercées dans un Etat contractant, ou de l'exploitation de remorques et autres bâtiments auxiliaires, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident. Cette disposition ne s'applique pas si le navire ou l'aéronef est exploité par un établissement stable au sens de l'article 5 de la présente Convention, ou que les activités se poursuivent pendant plus de six mois au cours de toute période de 12 mois.

5. a) Sous réserve des dispositions de l'alinéa 6 du présent paragraphe, les salaires, traitements et rémunérations analogues qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi lié à l'exploration ou à l'exploitation du fond de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat pour autant qu'il exerce ses fonctions en mer dans cet autre Etat. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans le premier Etat si le travail salarié est effectué en mer pour un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat et pour une ou des périodes ne dépassant pas 30 jours au total au cours de toute période de douze mois.
- b) Les salaires, traitements et rémunérations analogues qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef se livrant au transport de fournitures ou de personnel à un lieu, ou entre des lieux où des activités en rapport avec l'exploration ou l'exploitation du fond de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles sont exercées dans l'autre Etat contractant, ou au titre d'un emploi exercé à bord de remorques ou autres bâtiments exploités à titre auxiliaire, sont imposables dans l'Etat contractant dont l'entreprise exerçant ces activités est un résident. Cette disposition ne s'explique pas si le navire ou l'aéronef est exploité par un établissement stable au sens de l'article 5 de la présente Convention, ou que les activités se poursuivent pendant plus de 6 mois au cours de toute période de douze mois.

6. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation :

- a) de droits d'exploration ou d'exploitation; ou
- b) de biens situés dans l'autre Etat contractant et utilisés en rapport avec l'exploration du fond de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles situés dans cet autre Etat; ou
- c) d'actions qui tirent leur valeur ou la majeure partie de leur valeur, directement ou indirectement, de tels droits ou de tels biens, ou de l'ensemble de tels droits et de tels biens,

sont imposables dans cet autre Etat.

Dans le présent paragraphe, on entend par " droits d'exploration ou d'exploitation " les droits sur des actifs qui seront produits par l'exploration ou l'exploitation du lit de la mer, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles dans l'autre Etat contractant, y compris des droits à des participations dans ces actifs ou sur les profits en découlant.

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les abattements personnels, les réductions et les allègements fiscaux en fonction de la situation familiale ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination du capital imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises, dans le premier Etat, à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises semblables du premier Etat.

5. Les contributions versées par, ou pour le compte d'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant à une caisse de retraite qui est reconnue aux fins de l'impôt dans l'autre Etat contractant bénéficient aux fins de l'impôt dans le premier Etat du même traitement qu'une contribution versée par une caisse de retraite qui est reconnue aux dites fins dans le premier Etat, à condition que :

- a) ladite personne physique ait contribué à la caisse considérée de retraite avant de devenir un résident du premier Etat; et que
- b) les autorités compétentes du premier Etat admettent que la caisse considérée correspond à une caisse de retraite reconnue aux fins de l'impôt par cet Etat.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression " caisse de retraite " inclut une caisse créée dans le cadre d'un régime public de sécurité sociale.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination. Toutefois, ce paragraphe ne s'applique pas aux impôts sur prestations de services.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou les deux entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou si, son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord conclu est appliqué par les autorités compétentes quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de résoudre à l'amiable les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

5. Si une difficulté ou un doute découlant de l'interprétation ou de l'application de la Convention ne peuvent être réglés à l'amiable par les autorités compétentes des Etats contractant, conformément aux paragraphes précédents du présent article, pendant une période de deux ans après que la question ait été soulevée, l'affaire peut être soumise à l'arbitrage, à la demande de l'un ou l'autre des Etats contractants, mais uniquement après avoir épuisé les procédures disponibles en vertu des paragraphes 1 à 4 du présent article et étant entendu que le(s) contribuable (s) concerné(s) accepte(nt) par écrit d'être lié(s) par la décision du

conseil arbitral. Le conseil arbitral est constitué par les autorités compétentes des Etats contractants. Les autorités compétentes conviennent des règles régissant la procédure, en matière par exemple de nomination d'un président, de prise des décisions et d'établissement de délais et les communiquent au conseil arbitral. La décision du conseil arbitral dans une affaire donnée à une force exécutoire pour les deux Etats contractants et le(s) contribuable(s) concerné(s).

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relatives aux impôts de toute nature et de toute catégorie perçus pour le compte des Etats contractants, ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition que prévoit cette législation n'est pas contraire à la présente Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier et l'article 2. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont divulgués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés dans la première phrase, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours y relatifs. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les Etats contractants peuvent communiquer au Conseil arbitral, établi conformément aux dispositions du paragraphe 5 de l'article 25, les renseignements nécessaires à la conduite de la procédure arbitrale. Cette communication doit être conforme aux dispositions de l'article 28. Les membres du Conseil arbitral sont tenus par les limitations prévues au paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne la communication de tout renseignement.

Article 27. Assistance en matière de recouvrement

1. Les Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et soutien en vue de recouvrer, conformément à leurs lois et pratiques administratives respectives, les impôts visés par la présente Convention et toutes augmentations, surtaxes, paiements en retard, intérêts et frais liés aux dits impôts.

2. A la demande de l'Etat contractant requérant, l'Etat contractant requis recouvre les créances fiscales du premier Etat conformément aux lois et pratiques administratives en matière de recouvrement de ses propres créances fiscales. Toutefois, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'Etat requis et ne peuvent être recouvrées par voie d'emprisonnement pour dette du débiteur. L'Etat requis n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires qui ne sont pas prévues par les lois de l'Etat requérant.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui sont l'objet d'un instrument permettant leur application dans l'Etat requérant et, à moins qu'il n'en soit convenu autrement entre les autorités compétentes, qui ne sont pas contestées.

Toutefois, lorsque la créance se rapporte à une obligation fiscale d'une personne en tant que non-résident de l'Etat requérant, le paragraphe 2 ne s'applique, à moins que les autorités compétentes n'en conviennent autrement, que si la créance ne peut plus être contestée.

4. L'Etat requis n'est pas tenu d'accéder à la demande :

- a) si l'Etat requérant n'a pas épuisé tous les moyens de recours disponibles sur son territoire, sauf si le recours à ces moyens donnerait lieu à des difficultés disproportionnées;
- b) si et dans la mesure où il considère la créance fiscale contraire aux dispositions de la présente Convention ou de tout autre accord auquel les deux Etats sont parties.

5. L'instrument permettant l'exécution dans l'Etat requérant est, le cas échéant et conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat requis, accepté, reconnu, complété ou remplacé dès que possible après la date de réception de la demande d'assistance par un instrument permettant l'exécution dans l'Etat requis.

6. Les autorités compétentes des Etats contractants prescrivent d'un commun accord les règles relatives à l'application du présent article.

Article 28. Limitation des articles 26 et 27

Les dispositions des articles 26 et 27 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus dans le cadre de la législation ou du cours normal de l'administration de cet Etat contractant ou de l'autre Etat contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel, ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 29. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 30. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant la dernière à échoir des dates auxquelles les gouvernements respectifs se seront notifiés par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans leurs Etats respectifs et ses

dispositions s'appliqueront aux années et périodes d'imposition commençant le premier janvier de l'année civile suivant celle où la Convention sera entrée en vigueur ou après cette date.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncé par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique moyennant notification écrite donnée six mois au moins avant la fin de toute année civile commençant après l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur. En pareil cas, la Convention cessera d'être applicable aux années et périodes d'imposition commençant après la fin de l'année civile en cours de laquelle le préavis de dénonciation a été donné.

En foi de quoi, les soussignés à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Tirana, le 22 juillet 2004, en double exemplaire, en langues néerlandaise, albanaise, et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et l'albanais, le texte anglais prévaut.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

B. R. BOT

Pour la République d'Albanie :

K. ISLAMI

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en manière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République d'Albanie, les soussignés sont convenus que les dispositions suivantes font partie intégrante de la Convention.

I. En ce qui concerne l'article 2

Il est entendu que la Convention s'appliquera aux impôts sur la fortune aussitôt qu'après la signature du présent instrument, les deux Etats introduiront un impôt général sur la fortune.

II. En ce qui concerne l'article 3, paragraphe 1, alinéa e

Si une entité qui est considérée comme une personne morale aux fins de l'impôt est imposable en tant que telle dans un Etat contractant, mais que le revenu de ladite entité est imposé dans l'autre Etat contractant en tant que revenu des participants à cette entité, les autorités compétentes prennent des mesures afin d'éviter, d'une part, qu'il subsiste un élément de double imposition, et de l'autre, que du seul fait de l'application de la Convention, le revenu ne soit en partie pas imposable. Si besoin est, les autorités compétentes peuvent prendre des mesures dérogeant à leur législation nationale, mais conformes au contexte de la Convention.

III. En ce qui concerne les articles 3, 4, 8, 13, et 22

Il est entendu que lors de l'établissement du "siège " de direction effective au sens de du paragraphe 1, alinéa g de l'article 3, du paragraphe 3 de l'article 4, du paragraphe 1 de l'article 8, du paragraphe 3 de l'article 13, et du paragraphe 3 de l'article 22, les circonstances dont il peut être tenu compte sont notamment le lieu où la société est en fait gérée et contrôlée; le lieu où sont prises à l'échelon le plus haut les décisions de politique sur les questions vitales pour la gestion de la société; le lieu qui joue un rôle de premier plan pour la gestion de la société du point de vue économique et fonctionnel et le lieu où sont conservés les livres comptables les plus importants.

IV. En ce qui concerne l'article 4

1. L'expression " résident d'un Etat contractant " englobe aussi une caisse de retraite reconnue et contrôlée conformément aux dispositions légales d'un Etat contractant et le revenu qui est généralement exonéré de l'impôt dans cet Etat.

2. une personne physique vivant à bord d'un navire et ne possédant de domicile réel dans aucun des Etats contractants est réputée être un résident de l'Etat contractant où se trouve le port d'attache du navire.

V. En ce qui concerne l'article 5

1. Il est entendu que l'utilisation d'installations aux seules fins de la livraison de biens ou de marchandises appartenant à un Etat contractant ne constitue pas en lui-même un établissement stable de cette entreprise dans l'autre Etat contractant au sens de l'article 5. Si toutefois cette livraison intervient en combinaison avec toute activité autre que les activités visées au paragraphe 4 de l'article 5 de ladite entreprise dans l'autre Etat contractant, cette

entreprise sera réputée exercer une activité industrielle ou commerciale dans cet autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé.

2. Il est en outre entendu que toute combinaison des activités visées aux alinéas a à e du paragraphe 4 de l'article 5 exercées par une entreprise d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant ne seront pas réputées constituer un établissement stable de l'entreprise dans cet autre Etat contractant à condition que l'activité d'ensemble soit considérée comme une activité de caractère auxiliaire ou préparatoire.

VI. En ce qui concerne les articles 5, 6, 7, 13 et 23 A.

Il est entendu que les droits d'exploitation et d'exploitation des ressources naturelles seront considérés comme des biens immobiliers situés dans l'Etat contractant avec lequel le fond de la mer et son sous-sol ont un lien et que ces droits seront réputés faire partie des biens d'un établissement stable dans ledit Etat. Il est entendu, en outre, que les droits ainsi visés incluent des droits à des participations dans les actifs qui seront produits par cette exploration ou exploitation, ou sur les profits en découlant.

VII. En ce qui concerne les articles 5, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 21, 22, et 24

Il est entendu qu'une installation fixe d'affaires d'une entreprise par l'intermédiaire de laquelle l'entreprise exerce tout ou partie de ses activités désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise d'un Etat contractant exerce tout ou partie de ses activités dans l'autre Etat contractant.

VIII. En ce qui concerne l'article 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, il est entendu que lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce des activités dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable seront déterminés uniquement sur la base de la fraction du revenu de l'entreprise qui est imputable à l'activité effective de l'établissement stable en ce qui concerne ces ventes ou activités. Plus précisément, dans le cas de contrats pour l'étude, la fourniture, l'installation ou la construction d'équipements ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, lorsque l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices imputables audit établissement stable ne seront déterminés que sur la base de la part du contrat effectivement exécutée par l'établissement stable de l'Etat contractant où l'établissement stable est situé. Les bénéfices liés à la part du contrat qui est exécutée par le siège de l'entreprise ne seront imposables que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident.

IX. En ce qui concerne l'article 7

Les paiements reçus pour des services techniques, y compris pour des études ou enquêtes de nature scientifique, technique ou géologique ou pour des services de supervision ou de conseil, sont des paiements auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14.

X. En ce qui concerne l'article 8

Il est entendu qu'aux fins de l'article 8, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires et d'aéronefs comprennent les bénéfices tirés de la location coque nue de navires et d'aéronefs s'ils sont exploités en trafic international et si les bénéfices

tirés de cette location sont une source occasionnelle de revenus s'ajoutant aux bénéfiques visés au paragraphe 1 de l'article 8.

XI. En ce qui concerne l'article 9

En ce qui concerne l'application de l'article 9, il est entendu que les accords conclus entre des entreprises associées, tels que les arrangements relatifs au partage des coûts ou les accords de services généraux, conclu en vue ou sur la base d'une allocation des dépenses de direction des frais généraux d'administration, des dépenses techniques et commerciales et autres dépenses analogues ne constituent pas en eux-mêmes une condition au sens du paragraphe 1 de l'article 9, seront traités conformément aux principes énoncés à l'article 9 et pourront être ajustés aux fins de l'impôt de la même manière que toute autre transaction entre entreprises associées.

XII. En ce qui concerne l'article 10

Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, l'Etat contractant dont la société est un résident ne percevra pas d'impôt sur les dividendes payés par cette société, si le bénéficiaire effectif des dividendes est une caisse de retraite visée au paragraphe IV du présent Protocole.

XIII. En ce qui concerne les articles 10, 11 et 12

Lorsque l'impôt perçu à la source excède le montant de l'impôt exigible en vertu des dispositions des articles 10, 11 et 12, les demandes de remboursement des trop-perçus doivent être introduites auprès de l'autorité compétente de l'Etat ayant perçu l'impôt, dans un délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

XIV. En ce qui concerne les articles 10 et 13

Il est entendu que le revenu touché à l'occasion de la liquidation (partielle) d'une société ou l'achat par une société de ses propres actions est considéré comme un revenu d'actions et non comme une plus value.

XV. En ce qui concerne l'article 13, paragraphe 4

Il est entendu que les autorités compétentes des Etats contractants détermineront par accord mutuel dans chaque cas d'espèce si les biens d'une société, directement ou indirectement, consistent principalement en biens immobiliers.

XVI. En ce qui concerne l'article 10, paragraphe 8 et l'article 13, paragraphe 6

En ce qui concerne l'application du paragraphe 8 de l'article 10 et du paragraphe 6 de l'article 13, l'expression " une société qui, en vertu des lois d'un Etat contractant est un résident de cet Etat " comprend :

- a) une société qui a son siège de direction effective dans cet Etat contractant;
et
- b) une société dont le siège de direction effective est transféré hors de cet Etat contractant à condition qu'avant le transfert, ce siège de direction effective ait été situé pendant une période de cinq ans au moins dans ledit Etat contractant. Dans ce cas, la société est réputée être un résident dudit Etat contractant pendant une période de dix ans seulement après le transfert de son siège de direction effective.

XVII. En ce qui concerne l'article 16

1. Il est entendu toutefois que l'article 16 s'applique aussi à la rémunération versée à une personne, comme indiqué à l'article 16, au titre d'autres fonctions exercées pour l'entreprise.

2. Il est entendu que, dans le cas des Pays-Bas, l'expression " un membre du conseil d'administration ou d'un organe similaire " comprend un " bestaarder or commissaris " d'une société néerlandaise en entendant par là des personnes nommées en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou par tout autre organe compétent de la société considérée et qui sont respectivement chargées de la gestion générale de la société et de sa supervision.

XVIII. En ce qui concerne l'article 25

Les autorités compétentes des Etats peuvent aussi convenir, en ce qui concerne tout accord conclu suite à une procédure amiable au sens de l'article 25, allant à l'encontre de leurs législations nationales respectives, le cas échéant que l'Etat dans lequel l'accord susvisé se traduit par une taxe supplémentaire n'imposera pas d'augmentation, de surtaxe, d'intérêts et de frais en rapport avec cette taxe supplémentaire, si l'autre Etat où intervient une réduction correspondante d'impôt du fait de l'accord s'abstient de verser les intérêts qui seraient dus suite à cette réduction d'impôt. (essayer de comprendre)

XIX. En ce qui concerne l'article 26

L'article 26 ne sera pas applicable, pour ce qui est des subdivisions politiques ou des collectivités locales, à d'autres impôts que ceux faisant l'objet de la Convention.

XX.

Il est entendu que, si les Antilles néerlandaises et/ou Aruba introduisent un régime fiscal conforme principes internationalement en matière de fiscalité ou (" normes de l'OCDE ") et à la condition que la politique d'exécution de leurs lois soit également conforme auxdits principes, l'Albanie est disposée à envisager des échanges de vues avec ces pays portant sur la possibilité de conclure une convention bilatérale tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale.

Les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole

Fait à Tirana, ce 22 juillet 2004, en deux exemplaires, en langues néerlandaise, albanaise et anglaise, les trois textes faisant également foi.

En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et albanais, le texte anglais prévaut.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

B. R. BOT

Pour la République d'Albanie :

K. ISLAMI

